

# تېروانىنى (ابن تيميه) (٦٦١- ٧٢٨ك / ١٢٦٣ - ١٣٤٨ز) بۇ دەولەت و دەسلەتەكانى مېژووى ئىسلامىي

نهاد جلال حبيب الله

ناوهندى كوردستان بۇ دۆكۆمېنت و لىكۆلېنەومى ئەكادېمىي، زانكۆى سلىيانى، سلىيانى، ھەرىتى كوردستان، عىراق

**پوختە-** (ابن تيميه) يەككەكە لە زانا مۇسلمانەكانى ئىو سەدەكانى ناوەرپاست كە لە سەردەمى خۆى و دواى خۆيشى كارىگەرئىيەكى كاراى لە ئىو كۆمەلگەى مۇسلمانان و لە ئاست دەسلەتە جىاوازەكانىشدا ھەبوو، سەدەى بىستەم و بىست و يەكەمبىش كارىگەرى ھەزرى ئەو كەسايەتئىيە لەناو مۇسلماناندا گەيشتە ئاستىكى بەرز و ھەتا ئەمرو بەردەوامە. ئەم توئىنەنەو ھەول دەدات دىدى (ابن تيميه) بۇ دەسلەت و دەولەتەكانى ناو مېژووى ئىسلامى بىخاتە بەرباس، چونكە ئەم كەسايەتئىيە لە زۆر پرسى مېژووى مەزەلەتە قەسەى كەدوو، لە سەرەتاي پەيدا بونەو ھەتا سەردەمى خۆى لە پرسە مېژووىيەكاندا دواو، لەو ميانەشدا بەشىكى بەرچاوى خويندەنەوكانى بۇ دەسلەت و دەولەتەكانى ناو مېژووى ئىسلامى بوو، چ دەسلەت و دەولەتە گەرەكانى وەك خىلافەتى راشىدى و دەولەتى ئومەوى و دەولەتى عەباسى و دەولەتى فاتىمى، چ دەسلەتە ديارەكانى وەك زەنگىيەكان و ئەيووى و مەملووكىيەكان، چ دەسلەتە ناوچىيەكانى وەك غەزەنەوىيەكان، زىاتەر ھەلسەنگاندنى ئايىنى كەدوو و ھەندى جار لەو ھەش وردتر دواوو لە دىدى مەزەبىيەو ھەلسەنگاندنى بۇ كەدون. واتە ئەو پىنور و ھەلسەنگاندنەى لە دىدى مەزەبىيە ئەھلى سونەدا ھەن، (ابن تيميه) ھەولى دواو لىيان لانەدات. توئىنەنەو كە لە سى بەشى سەرەكى پىكەدەت.

**ئامانچى توئىنەنەو كە:** ئەم توئىنەنەو ھەول دەدات دىدى (ابن تيميه) بۇ دەسلەت و دەولەتەكانى ناو مېژووى ئىسلامى بىخاتە بەرباس، بەتايەت كە بەشىكى لەو دەولەت و دەسلەتە ھەتا ئەمروش لای بەشىكى بەرچاوى مۇسلمانان مامەلەيەكى پىروباوەرئىيان لەگەل دەكرىت و قەسەكرەن لە بارەيانەو بە بەشىكى لە پىروباوەرئىيە ئىسلامى ھەزمار دەكەن و لەمرودا رەنگدانەو ھەلسە ھەوادارى و دزايەتى و ھەلوئىست وەرگرتنىان ھەيە.

**مىتۆدى توئىنەنەو كە:** مىتۆدى توئىنەنەو مېژووى (وھەسفى-شىكارى) بە لە رنى خويندەنەو بەرھەمەكانى خۆدى (ابن تيميه) و خويندەكرەكانى و ھەرگرتنى دىد و تېروانىنەكانى لە سەرچاوى يەكەمەو.

**سەرچاوەكانى توئىنەنەو كە:** ھەول دواو لەم توئىنەنەو دزاتر پىشت بە نووسىنەكانى خۆدى (ابن تيميه) بىستەت، وەك كىتئى ”منهاج السنة النبوية“ يان ئەو سەرچاوانەى ھاوسەردەم و نرىكى (ابن تيميه) بون، وەك ”مسالك الأبصار في ممالك الأمصار“ (ابن فضل الله العمري)، ھاوكات سوود لە نووسىنە ھاوچەرەخەكانىش بىنارو، وەك نووسىنەكانى جۆن ھۆفەر لە بارەى ئىبن تەمىيەو، ياخود كىتئى (قواعد المنهج السلفي في الفكر الإسلامي) لە نووسىنە (مصطفى حليم) كە تىيادا لەبارەى دىد و بىركەدەو (ابن تيميه) دواو.

## پرسىارەكانى توئىنەنەو كە:

رۆلى (ابن تيميه) لە مېژوو و لەمرودا لە چ ئاستىكەدايە؟

ئايە (ابن تيميه) لە پرسە مېژووىيەكان دواو؟

دىدى (ابن تيميه) بۇ دەولەت و دەسلەتەكانى ناو مېژووى ئىسلامى چۆن بوو؟

**پىكەتەى توئىنەنەو كە:** توئىنەنەو كە لە سى بەشى سەرەكى پىكەدەت، لە بەشى يەكەمدا ناساندنى (ابن تيميه) و رۆل و كارىگەرى ھەزرى ئەو كەسايەتئىيە بە سەردەمى خۆى ھەتا ئەمرو و دىدى بە شىوئەيەكى گشتى بۇ دەسلەت. لە بەشى دوو ھەمدا دىدى

(ابن تيميه) يەككەكە لە زانا مۇسلمانەكانى ئىو سەدەكانى ناوەرپاست كە لە سەردەمى خۆى و دواى خۆيشى كارىگەرئىيەكى كاراى لە ئىو كۆمەلگەى مۇسلمانان و لە ئاست دەسلەتە جىاوازەكانىشدا ھەبوو، سەدەى بىستەم و بىست و يەكەمبىش كارىگەرى ھەزرى ئەو كەسايەتئىيە لەناو مۇسلماناندا گەيشتە ئاستىكى بەرز و ھەتا ئەمرو بەردەوامە. ئەم توئىنەنەو ھەول دەدات دىدى (ابن تيميه) بۇ دەسلەت و دەولەتەكانى ناو مېژووى ئىسلامى بىخاتە بەرباس، چونكە ئەم كەسايەتئىيە لە زۆر پرسى مېژووى مەزەلەتە قەسەى كەدوو، لە سەرەتاي پەيدا بونەو ھەتا سەردەمى خۆى لە پرسە مېژووىيەكاندا دواو، لەو ميانەشدا بەشىكى بەرچاوى خويندەنەوكانى بۇ دەسلەت و دەولەتەكانى ناو مېژووى ئىسلامى بوو، چ دەسلەت و دەولەتە گەرەكانى وەك خىلافەتى راشىدى و دەولەتى ئومەوى و دەولەتى عەباسى و دەولەتى فاتىمى، چ دەسلەتە ديارەكانى وەك زەنگىيەكان و ئەيووى و مەملووكىيەكان، چ دەسلەتە ناوچىيەكانى وەك غەزەنەوىيەكان، زىاتەر ھەلسەنگاندنى ئايىنى كەدوو و ھەندى جار لەو ھەش وردتر دواوو لە دىدى مەزەبىيەو ھەلسەنگاندنى بۇ كەدون. واتە ئەو پىنور و ھەلسەنگاندنەى لە دىدى مەزەبىيە ئەھلى سونەدا ھەن، (ابن تيميه) ھەولى دواو لىيان لانەدات. توئىنەنەو كە لە سى بەشى سەرەكى پىكەدەت.

**كىلە ووشەكان-** ابن تيميه، مېژووى ئىسلامى، دەولەتى ئومەوى، دەولەتى عەباسى، دەولەتى ئەيووى، دەولەتى مەملووكى.

## پىشەكى:

(ابن تيميه) يەككەكە لە زانا مۇسلمانانەى ئىو سەدەكانى ناوەرپاست كە پاش زياتەر لە ھەوت سەدە كارىگەرئىيەكى بەرفراوانى ھەز و نووسىنەكانى بەسەر تاك و كۆمەلگەى مۇسلمانان ئەمرو ھەيە. بەشىكى زۆرى ئەو رەوت و بزاڤ و جوولانەوانەى ئەمرو مۇسلمانان لەزىر كارىگەرى ھەزرى ئەو كەسايەتئىيەدان، ديارترىيان رەوتە سەلەفىيەكان كە (ابن تيميه) وەك رىئەرىكى بالاي مېژووىيان تەماشدا دەكرىت. ئەوان لە زۆرىيە بائەتەكاندا لە دىدى نووسىنەكانى ئىبن تەمىيەو خويندەنەو دەكەن و بىر يار دەدەن.

(ابن تیمیہ) بۇ دەولەتە گەرەككى ئاۋام ئىسلامى باسكاراۋە. لە بەشى سىيەمدا تېرروراننى بۇ دەولەت و دەسەلاتەككى دېكەي ئاۋام ئىسلامى خراۋەتەروو.

۱-۱ ناساندنی (ابن تیمیہ)

ناوی (أحمد) ی کوری (عبدالحلیم) ی کوری (عبدالسلام) ی کوری (عبدالله) ی کوری (أبولقاسم) ی کوری (تیمیه) ی حمرانیه (ابن عبدالهادي، ۲۰۰۵، ۵۷: الذهبی، ۱۹۸۸، ۵۶/۱). له رۆژی دوو شهممه 10 ی ره بیعونه وهی سالی (661ک 1263/ی له شاری حمران له دایک بووه (الذهب، ۱۹۸۸، ۵۶/۱)

هیچ سه‌راوه‌یه‌ک له هه‌واداران و نه‌یارانی (ابن تیمیه) ده‌چه‌له‌کی نه‌ته‌وه‌ی نه‌م که‌سه‌یه‌تییه‌یان به‌کلانه‌کردۆته‌وه، به‌لام که‌سه‌یه‌تی و نا‌ویه‌نگه‌کی وایکردووه رای جیا‌وازی له‌سه‌ر دروستییت و هه‌رکام و بیده‌ته‌وه پال خۆیان، هه‌ندیک پێشان وایه عه‌ربه‌ چونکه‌ نووسین و قسه‌کردن و شاره‌زانی له عه‌ره‌بیدا بووه، به‌لام رای زیاتر له‌سه‌ر ته‌وه‌یه‌ که (ابن تیمیه) کورده، چونکه‌ شاری حه‌رانی شاریکی کوردیه و ته‌و بنه‌ماله‌ش هه‌ر له‌وی ژیا‌ون و دواتر کۆچیانکردووه بۆ دیمه‌شق بۆ ناو عه‌ره‌به‌کان. هه‌روه‌ها (ابن تیمیه) هه‌لگری سیفه‌ت‌کانی تاکی کورد بووه. سه‌رده‌می (ابن تیمیه)ش ته‌و سه‌رده‌مه‌ بووه که‌ کورده‌کان رۆژنێکی گه‌وره‌یان هه‌بووه له‌ خزمه‌ت‌کردنی زانسته ئیسلامیه‌به‌کندا و کاریگه‌ریان له‌ رووداوه‌کانی میسر و شامدا هه‌بووه. (حسب الله، 2017، ٤٧)

کاتیک شالوی مغولی مەرسی لای زۆریک لە موسلمانان دروستکرد،  
 بنەمەلای (ابن تیمه) لە ترسی ئەو شالۆه ھەیانان بەجێهێشت و چوون بۆ  
 دیمەشق، (ابن العباد الحبلي، 1998، 241/6)، ئەمەش لە ساڵی (٦٦٧/ک/  
 ١٢٦٨ز) دا بوو (الذهبي، ١٩٨٨، 56/1).

پاش ئەوێ (ابن تیمیە) ناو و ناویانگیکێ دەرکرد، لە گەڵ ژمارەیهکی بەرچاوی قیقفاسەکاندا کێشێ یۆ درووستبوو و ژمارەیهکیان رقیان لێهەنگرت و هەولیاندا لە دژی کاربەن، یۆ ئەمەش لەسەر فتواکانی و بیروباوەڕە کەشی قسەیان دەرکرد و رەخنەیان لێهەنگرت (أبوزهرة، 2000، 28-29؛ موسی، 1988، 94)، لە ئەنجامی درێژە کێشانی ئەو راجاییه دا بابەتە کە گەیشته دادگانی کردن و لە سالی (1305/7ک) لە دیمەشق سێ کۆری دادگاییان یۆ گرت و هەولیاندا تاوانباربوونی ئەم کەسایەتییە بەسەلێن (الذهبي، ۱۹۸۴، ۳۰/۶)،

دوات له سالی (۷۰۵/ 1305ز) له میسره وه داوکارا (ابن تیمیه) بنیذریته  
ئووی و لهوئیش دادگایی بکړیت. (ابن تیمیه) پابهندی بریاره که بوو و چوویه  
قاهره، سولتانی مهملوکی بهرامیهری توند بوو و ئهوه یوو ماوه یکه بهند کړا، دوات  
له سالی (۷۰۹/ 1309ز) گوازیایه وه بؤ ئهسکه ندهریه، پاشان ئازاد کړا و  
گهرتزیایه قاهره و دوات بریایه وه بؤ ئهسکه ندهریه و لهوئیش بهند کړا. دوات  
سولتان (ناصر) ی مهملوکی ئازادی کړد. ئیجا (ابن تیمیه) میسری جیئیش و  
له سالی (712/ 1312ز) دا گهریایه دیمه شق (ابن حجر، ۱۹۷۲، ۱/ ۱۶۸-  
۱۶۹). له جاریکی دیکه لهوئ لسه ر دوو بابقی زانستی که رای جیوازی هه بوو  
سکالای لسه ر کړا و له بهندیخانه ی قه لای دیمه شق بهند کړا و ئازاد نه کړا (ابن فضل  
الله العمري، 2010، 5/ 702) تا ئه وه ی له سالی (728/ 1346ز) له بهندیخانه دا  
کؤحی دوا ی کړد (الذهبي، 1988، 56/1؛ الحافظ العراقي: الوافي، 2018، 341).

بهره‌مه‌کافی (این نتیجه) زورن، به‌لام‌ئه‌وی‌گرفتی‌بهردهم‌زانی‌هه‌موو  
بهره‌مه‌کافی‌هتی، ئه‌ویه‌که‌هه‌ندیک‌له‌نووسینه‌کافی‌نهامون (سالم، 1992، 23)،  
له‌دیارتیرینی‌ئه‌و‌کنی‌هه‌تی‌هه‌یه‌تی‌بریتین‌له‌”درء‌تعارض‌العقل‌و‌النقل” و‌”منهاج  
السنة النبوية” که‌له‌مه‌دا‌به‌وردی‌قسه‌له‌سهر‌به‌شیکی‌زور‌له‌ده‌سه‌لانه  
ئیسلا‌میه‌کان‌ده‌کات، ”الجواب‌الصحيح‌لمن‌بدل‌دين‌المسيح” و‌”مجموع  
الفتاوى” که‌کوکرا‌وه‌ی‌به‌شیکی‌زور‌له‌فه‌توا‌و‌نووسینه‌کافی‌ئه‌و‌زانا‌یه‌ن. به‌گشتی  
زیکه‌ی‌سه‌ده‌به‌ره‌ه‌ی‌له‌ئ‌ستادا‌بهرده‌ستن‌و‌زور‌به‌یان‌جایکراون.

ئەم زانايە ناملىككە يەككى تاييەقنى نووسىيۇە سەبارەت بە دەستىنیشانى ئەو گۆرەي كە سەرى (حسین بن علي) تىندا ئەسپەردە كراو، كىتپەكەشى ناو ناو (رأس الحسين) و تايپادا بە وردى قسە لەسەر ئەو مەزارانە دەكات كە بە ناوی كەسايەتییە گەورەكانەوہ بىياد نزاو و ھەول دەدات لە رووی میژووپیەوہ نادروستی ئەو مەزارانە بخاتەر و و ئامانجی پشت دامەزراندن و گرنگىپىندانان دەستىنیشان دەكات، بۇ نمونە قسە لەسەر گۆرۈ ئۆيە كۆرۈ كەعب دەكات و لە رووی میژووپیەوہ بەر بەرچى دەداتەوہو پىي وایە ئەو كەسايەتییە ھەرگىز نەچوودە دیمەشق و لە مەدینە كۆچى دواى كردوہ. دواتر گومان دەخاتە سەر مەسیحى بوونى ئەو كەسەي لەو گۆردا ئەسپەردە كراو. (رأس الحسين، 190)

له کښې ”منهاج السنة النبوية“ ډاکه له وهلامی کښې زانایه کی شیعهدا به ناونیشانی ”منهاج الکرامه“ نووسیویږي، (ابن تیمیه) زور بابې وړی میژوړی په یوه ست به سه دې خپلافې راښیډن و دده ددوهمې نومه وې و عه باسې خستو ته وړو.

ویرای ټه‌وش به‌شیکې به‌رچاوی خویندکاره‌ګانې (ابن تیمیه) که‌سانی میژوونووس دهرچوون، له نمونه‌ی ټه‌وانه‌ش (ابن کثیر) و (شمس الدین الذهبي). (شلس، ۲۰۰۵، 46-51) (الصفدي) (الصفدي، ۲۰۰۰، 14/7)، (ابن الوردي) (ابن الوردي، 1996، 276/2).

۱-۲ کاریگری هزری (ابن تیمیہ)

کارگیرى هزرى (ابن تيميه) هەر له سهردهى خويىدا بهرجهسته بوو، چ له  
رووى مامهلهى بهرامبهر به دهمسالات كه خهلكانيكى زور لهتير كارگيرى هزر و  
فتواكانى نهودا دهستان بۆ گورانكارى ناو كومهنگه دمرد (ابن كثير، 1997،  
728/17)، چ له بهرنگارپوونهوى هيزه سهربرى و دهمسالاتدهكانى وهك  
مهغولهكان (ابن عبدالهادي، 2005، 138) يان هيزه نارازيه ناوچهيهكان (ابن  
كثير، 1997، 730/17).

پاش مردنی خۆیشی کاریگه‌ری (ابن تیمیه) له رێنی نووسینه‌کافی خۆی و خوێندکاره‌کانیشیه‌وه درێژه‌ی کێشا، به تایبەت که به هۆی وهره‌گرته‌ی هه‌یج پۆستیک و به‌رده‌وام خۆ یه‌کلاکردنه‌وه بۆ وانه‌وته‌وه‌و بواری زانست، خوێندکاره‌کافی زۆر بوون (قدریه‌ عبدالحمید، ۱۴۰۵ هـ، ۲۵)، دیارترین نمونه‌ی ئه‌وانه‌ش (ابن القیم الجوزیه) بوو که دیارترین خوێندکاری بوو و دوا‌ی مردنی توانی په‌یامه‌که‌ی (ابن تیمیه) به‌رده‌وامی پێی بدات (ابن القیم، 2019، 110-109/1). هه‌روه‌ها (ابن کثیر) ی خوێندکاری له‌ نووسینه‌کافی و ته‌فسیره‌که‌یدا به‌ ڕوونی گرته‌به‌ری رێبازی (ابن تیمیه) دیاره، هه‌روه‌ها (شمس الدین الذه‌بی) شه‌ه‌وێنکی

زوری خسته گەر و لهیناو دید و تیروانییه کانی (ابن تیمیه) دا نازاری چهشتوو (شلس، ۲۰۰۵، ۴۸).

رهوتی خویندنگه (ابن تیمیه) به هاتنی سهردهی عوسانی به چهند هۆکاریکی جیاواز لاوازیو (الزهرانی، ۱۹۹۸، ۸۴/۲، ۲۴۳، ۴۳۷، ۵۴۶) ههتا هاتنی موحه مه دی کوری عهبدولوه هاب که له حجازدا سه رهپه لدا و له سه رهتاوه دهستیدا به خویندنه وهی نووسینه کانی (ابن تیمیه) به تهواوهتی کهوته ژیر کاریگه ریهانه وه و ههولیدا نهو هزره ببوژنیته وه و لهناو خه لکدا بلاوی بکاته وه (القطان، ۲۰۰۱، ۸۶-۸۷).

سه دهی تۆزدهو بیستهم بهتایهت سهردهی کهشانه وهی هزری خویندنگه (ابن تیمیه) بوو، کهسانی وهک موحه مه د رهشید رهزاو چه ندیکتر ههولێ گه شه پیدانی هزری (ابن تیمیه) یان دا، چهند بزوتنه وهیه کی جیا جیاش له ناوچه جیاوازه کاند کاریگه بوون بهو هزره، لهوانهش بزوتنه وهی سه نهوسی له ئه فریقا، بزوتنه وهی مه دهیه له سودان سه رهپه لدا که ئه میش به هه مان شیهو له ژیر کاریگه ریه هزری (ابن تیمیه) دا بوو و له گه شه سه ندنی نهو هزره دا رهوێکی دیاری بینی، بزوتنه وهی ئیخوان موسلیمنیش تا ئاستیک له ژیر کاریگه ریه هزری (ابن تیمیه) دا بوو (القطان، ۲۰۰۱، ۸۷، ۳۰۹).

له گه ل هه مو ئه ماندا ده سه لاتی سه وودی بهردهوام گرنگی به رهوتی سه له فی خوی ده داو نووسینه کانی (ابن تیمیه) خویندکاره کانی و موحه مه دی کوری عهبدولوه هایش تیایدا بلاو بوون و تا ئه مرۆش نهو رهوته له شانیشی سه وودیه دا بلاوه (محمد أبوزهره، ۲۰۰۰، ۴۲۳-۴۲۴).

وتیری ئه مهش له م سهرده مه دا و هه ره له هفتاکانی سه دهی بیستهمه وه تا ئه مرۆش، زۆریک لهوانه ی بانگه شه ی جیهاد ده کهن، زیاتر له هه ره زاناکیه کی دیکه دهق و نووسینه کانی (ابن تیمیه) ده که نه به لگه بۆ هه ول و هه نگاوه کانی، وهک چۆن رهوته سه له فییه کان له جیهاندا هه مان هه نگاوه دین (جون هوفر، ۲۰۲۰، ۲۳) مادم هزری (ابن تیمیه) تا نهو ئاسته له میژوودا هه تا ئه مرۆ کاریگه ریه هه بووه له م سهرده مه شدا کاریگه ریه که ی چهر بۆته وه، بۆه گرنگه له دید و تیروانی نهو بۆ ده ولت و ده سه لاته ئیسلامیه کان به واین هه تا لهو خویندنه وهی بۆ ئه وانه وه له په یامی نهو که سایه تییه به رامبه ره به ده سه لات تیگه ی.

### ۱-۳- دیدی بۆ میژووی ئیسلامی

له نووسینه کانی ئین ته مییه دا زۆر بابه تی میژووی هه ن که به وردی له باره یانه وه دواوه، چ نهو بابه تانه ی سه باره ت به سهره تای بوون و په یدا بوونی مرۆفایه تییه وه قسه یان له باره وه کراوه (ابن تیمیه، ۱/۳۱۴، ۳۲۲)، یاخود میژووی گه لانی پێشو و هاتنی پێغه مبه ران (علیه السلام) (ابن تیمیه، ۱۹۹۵، ۴۶)، یان میژووی هزر و فه لسه فه وهک نه و دی لای یۆنانیه کۆنه کان هه بووه (ابن تیمیه، الجواب الصحیح، ۱/۳۴۵، ۱۹۹۹) یاخود بهش و تاوه جیاوازه کانی ناو میژووی ئیسلامی (ابن تیمیه، ۱۹۸۶، ۵/۴۷۴).

(ابن تیمیه) وهک بهاره کانی تری زانسته کان، له دیدی قورئان و سونهت و پاشان رای سه له فه وه سه یری میژووی ده کردو خویندنه وهی بۆ زیان و میژووی بوون و ریکرده ی میژووی مرۆفایه کان هه بوو (الکرمی، ۲۰۰۵، ۳۴۹).

نهو سهرده ی پێغه مبه ر (د.خ) و دواتر سهرده ی خه لیفه کانی راشیدین (۱۱- ۴۱ لک/ ۶۳۲-۶۶۱ ز) ده کاته بناغه ی رپه و میژووی ئیسلامی و زۆر هخت لهو فه رموده ده کاته وه که ده فه رمویت: (خیر الناس قرنی ثم الذین یلونه، ثم الذین

یلونه...) (البخاری، ۱۹۹۳، ۲/۹۳۸، مسلم، ۱۹۵۵، ۴/۱۹۶۳) (چاکرینی خه لک نه وانه ی سهرده مه که ی من، دواتر نه وانه ی سهرده ی دوا ی نه وان، ئینجا نه وانه ی دوا ی نه وان دین) له سه ره بنه مای نه م فه رموده یه پیتی وایه میژووی ئیسلامی تا له سهرده ی پێغه مبه ر (د.خ) دووریکه ویته وه هه له و لادانی زیاتری تیده که ویت، له گه ل نه مه شدا رای خوی به ره شبینه نه ناهیلته وه و فه رموده یه که ده کاته به لگه بۆ هیوا به خشین به موسلمانان (إن الله یبعث إلی هذه الأمة علی رأس کل مائه سنة من یجد لها دینها) (أبوداود، ۲۰۰۹، ۶/۳۴۹) (خوای گه وره له گه ل هه ره سه د سالیکی که سیک بۆ نه م ئه مته ده نیریت هه تا ئایینه که یان بۆ نوی بکاته وه). به پیتی نه م فه رموده یه ئه مته ی ئیسلامی به ره وه هه ره له نیریک به رۆن، له هه موو سه ده یه که ره وته که یان له سه ره دهستی نوێگه ریک ده چیته وه ره و ره وهی راستی جارانی خوی (ابن تیمیه، ۲۰۰۴، ۱۸/۲۹۷؛ مصطفی حلی، ۲۰۰۵، ۱۷۲، ۱۹۲).

نهو به هیزی بیروباوه ری دروستی ئیسلامی ده کاته بنه مای به هیزی میژووی ئیسلامی، پیتی وایه له و کته وه ی بیروباوه ری پته و ی ئیسلامی له به هیزی پارێکردنی عه قلی و دنیایی ده وه گۆرا بۆ چهند بیرو هزریکی وشکی لیدوان له بوونی خودایی، شانوشکۆی ده لکان نه ماو به کۆژاندنه وه ی بیروباوه رو تاودانه بواری مشتومری که لام و فه لسه فه و سه ره له دانی ییده له ناو موسلماناندا، میژووی ئیسلامی به ره و لاوازی چوو و له ده ره نجای نه ودا ده رفه ت کرایه وه تا خاچدرو شه کان هیش بکه نه سه ره جیهانی ئیسلامی و له کۆتاییه کانی سه ده ی چواره مدا به یته له قدیس بگرن. به مجۆره به ره ق میژووی ئیسلامی به به ره پیتیکی به تین و ئیوه نده که شی به ماوه یه کی ئیجابی تیکه ل به هه له و سهرده ی لاوازی به ماوه ی دوورکه وته وه له قورئان و سونهت و پێشهنگی پێغه مبه ره هاوه لان ده زانیت و گه شینیش به رامبه ره به داهاتووی موسلمانان ده دات که له و په ری لادانا هه موو سه د سال جاریک که سیک ده بیته پێشهنگی موسلمانان تا بیانگیریته وه سه ره ره قی جارانی (مصطفی حلی، ۲۰۰۵، ۱۹۰-۱۹۱).

نهو هۆکاری شکستی موسلمانان له میسر و شام له سه ده کانی ناوه راستندا بۆ لاوازی پابه ندبوونی خه لک و ده سه لاته کان به ئایینی ئیسلامه وه ده گیریته وه پیتی وایه نه وه بۆته هۆکاری هاتنی شالاره خاچدرو شی و مه غۆلیه کانیش (جون هوفر، ۲۰۲۰، ۲۳). پیتی وایه به وه ی بوونی ده مارگیری خیلایه قی و خزمایه قی به شیت که له موسلمانانه وه له بری پابه ندبوون به بریار و رێنماییه کانی شه ریعه ت، مه غۆله کان هیشیان هیناوه ته سه ره جیهانی ئیسلامی و ده ستیان به سه ردا گرتوه (ابن تیمیه، ۱۴۰۴ هـ، ۲/۴۳).

به شیه ویه کی گشتی دیدی (ابن تیمیه) بۆ میژوو تیروانییکی ئایینه و له چوارچینه ی ئایینه یه که خوا په رستیه کاندایه و به هاتنی هه ره ئایینیکی نوێ یه که خوا په رستی ده ستبه ردار ی کارابوونی ئایینی پێشو و بووه، به مجۆره پیتی وایه تیروانیی ئیسلام بۆ میژوو دروستترین تیروانییه (مصطفی حلی، ۲۰۰۵، ۱۸۸-۱۹۰). له وێشه وه به رنکاری نهو رپه وه عه قله سه پتییه ده بیته وه که خوی له فه لسه فه ی ئه فلاقونی نویدا خوی نیشانداده یان ئاراسته ی سۆفیه گریه که له ئین عه ره ییدا خوی ناندوه، یان نهو زانستی که لامه ی که لای ته شه عری و موخته زیله کان هیه، به رامبه ره به وه گه رانه وه بۆ قورئان و سونهت و رای پێشین -واته زانایانی سهره تای ئیسلام- ده کاته بناغه ی تیروانییه کانی (جون هوفر، ۲۰۲۲، ۲۱).

## ۱-۴ دیدی بۆ دهسه‌لاتداری موسلمان

(ابن تیمیة) پیتی وایه به‌رده‌وام دهسه‌لات له‌دهست دوو ناقد بووه، سه‌رکده‌کان و زاناکان، واته چهنده دهسه‌لاتداره سیاسی و سه‌ربازییه‌کان بریاره‌دهست و جه‌مه‌ری گوراکاری بون، هیندهش زاناکان ئەو رۆلەیان لا بووه، هه‌رکات ئەو دوو ناقده چاک بوون، کۆمه‌لگه‌ش چاک ده‌بێت، به‌پنجه‌وانه‌شه‌وه، له‌و باره‌وه نووسیه‌تی “وَأُولُو الْأَمْرِ صِغْفَانِ: الْأَمْرَاءُ وَالْعُلَمَاءُ، وَهُمْ الَّذِينَ إِذَا صَلَحُوا صَلَحَ النَّاسُ” (ابن تیمیة، 1418هـ، 127).

ئەو پیتی وایه دهسه‌لاتداری چاک و ته‌واو ئەوه‌یه که هه‌م زانا و دادپه‌روه‌رد بێت، هه‌م سیاسه‌تمه‌دار و توانای دهسه‌لاتداریشی هه‌بێت، چوار خه‌لیفه‌ی راشیدینیش خاوه‌نی هه‌ردوو تایه‌تمه‌ندییه‌که بون، هاوکات فه‌زل و گه‌وره‌ی (أبو‌بکر الص‌دیق) و (عمر بن الخطاب) پێش (عثمان بن عفان) و (علي بن أبي طالب) ده‌خات و پیتی وایه ئەو دوانه‌ی پێشوو له‌و دوانه‌ی دواتر سه‌رکه‌وتووتر و به‌هێزتر بون. به‌لام له‌ دوا‌ی ئەوان به‌ گشتی ئەو دهسه‌لاتدارانه‌ی له‌ میژووی ئیسلامیدا هاتون، یان له‌ رووی زانست و خاواسیه‌وه به‌هێز بون و له‌وی دیکه‌دا به‌هێز نه‌بون. یان له‌ رووی سیاسه‌ت و دهسه‌لاتدارییه‌وه به‌هێز بون و له‌ زانست و خودناسیدا به‌هێز نه‌بون، (عمر بن عبدالعزیز) به‌ نمونه‌یه‌کی جیاواز ده‌بینێت که توانیه‌تی چه‌شنی خه‌لیفه‌کانی راشیدین له‌ هه‌ردوو لایه‌نه‌که‌دا به‌هێز و سه‌رکه‌وتوو بێت (ابن تیمیة، 1986، 107/4). ئەو پیتی وایه دهسه‌لاتدار مادم موسلمان بێت، پێویسته خه‌لکی پابه‌ندی دهسه‌لات بێ و له‌ دژی هه‌نگاو نه‌ئێن، له‌و باره‌وه ده‌لێت “فذلك ما أمر الله به ورسوله من طاعة ولاية الأمور ومناصحتهم هو واجب على المسلم وإن استأثروا عليه” “ئەو ئەو شته‌یه که خاوی و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی فه‌رمایان کردوو گۆپرایه‌لی دهسه‌لاتداران بێ و ئامۆزگاریان بکه‌ن و ئەوه‌ش واجبه‌ له‌سه‌ر موسلمان ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر دهسه‌لاتداران له‌ دژی هه‌نگاو هه‌لێن” (ابن تیمیة، 1994، ۱۲) ئەو پشته‌یه‌ست به‌ فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبه‌ر (د.خ) ماوه‌کانی دهسه‌لاته‌کانی میژووی ئیسلامی دابه‌ش ده‌کات و سی سالی یه‌که‌م به‌ خه‌لافه‌ت و ئەوه‌ی دواتر به‌ پادشایه‌تی ده‌زانێت. هه‌رچهنده بوونی پادشایه‌تی له‌ په‌نا خه‌لافه‌تدا به‌ خراب و نا‌ره‌وا نازانێت هه‌رچهنده خه‌لافه‌تی له‌لا باش‌تره، هاوکات پیتی ره‌وايه به‌و پادشایانه‌ بوتریت خه‌لیفه و ده‌لێت “ويجوز تسمية من بعد الخلفاء الراشدين خلفاء وإن كانوا ملوكاً” بۆ ئەوه‌ش پشت به‌ ده‌قی فه‌رمووده‌ ده‌بسته‌یت (ابن تیمیة، 1994، ۲۳، ۲۵، ۳۱).

له‌ شێوازی دانانی دهسه‌لاتداری موسلمانیشدا پیتی وایه دوا‌ی چوار خه‌لیفه‌ی راشیدین، دهسه‌لاتی زال و هێزی پشته‌وه که به‌ (أهل الشوكة) ناویان ده‌بات هۆکاری سه‌ره‌کی دانانی خه‌لیفه‌کان بون، ته‌نانه‌ت هه‌ندێ جار ویستی خودی خه‌لیفه‌ش ده‌ره‌قه‌تی خواستی ئەوان نه‌هاتوو، نمونه‌ی (عمر بن عبدالعزیز) ده‌خاته‌په‌رو که ویستی قاسمی کۆری موحه‌مه‌د له‌ دوا‌ی خۆی بکاته خه‌لیفه، به‌لام ئەو هێزه نه‌یه‌شت، ئەو هێزه زۆرجار که‌سانێکی له‌ دهسه‌لاتدا داناهه‌ که که‌سی له‌و شیاوت‌ریش هه‌بووه، به‌لام نه‌یتوانیه‌ پۆستی دهسه‌لات وه‌رگرێت. له‌و باره‌وه ده‌لێت “كَانَ بَعْضُ أَهْلِ الشُّوْكَهٖ بَعْدَ الْخُلَفَاءِ الْأَرْبَعَةِ، يُؤَلِّقُونَ شَيْئًا وَغَيْرَهُ أُولَى بِالْأَلَايَةِ مِنْهُ، وَقَدْ كَانَ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ يَحْتَأَرْ أَنْ يُؤَلِّيَ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ بَعْدَهُ لِكَيْتَ لَمْ يُطَقْ ذَلِكَ، لِأَنَّ أَهْلَ الشُّوْكَهٖ لَمْ يَكُونُوا مُوَافِقِينَ عَلَى ذَلِكَ” “هه‌ندێ له‌ خاوه‌ن دهسه‌لاته‌کان و بریاره‌دهسته‌کانی دوا‌ی چوار خه‌لیفه‌که که‌سیان دادنا له‌کاتی که‌دا که‌سی له‌و شیاوت‌ر بۆ دهسه‌لاته هه‌بوو، عومه‌ری کۆری عه‌بدوله‌عزیز قاسمی کۆری موحه‌مه‌دی بۆ دوا‌ی خۆی هه‌ل‌بژارد به‌لاک نه‌یتوانی

ئەوه بکات چونکه بریاره‌دهسته‌کان ره‌زامه‌ندیان له‌سه‌ر ئەوه نه‌بوو” (ابن تیمیة، 1986، 550/1)

(ابن تیمیة) پیتی وایه هه‌ر دهسه‌لاتدارێک کاروباری موسلمانانی گرتبێته‌دهست و نیازێ بۆ خودا بووبێت و له‌گه‌ڵ هاو‌لاتی‌لندا چاک و دادپه‌روه‌ر بووبێت، له‌ به‌رامبه‌ردا نزاکانی گیرا بووه به‌ چاکه‌ باسکراوه، بۆ پشته‌وانیکردنی ئەو بۆچوونه‌شی هانی خه‌لک ده‌دات له‌ ژيان و ناویانگی که‌سانی وه‌ک (عمر بن عبدالعزیز) (م ۱۰۱/ک ۷۱۹ز) و (نورالدین) زه‌نگی (م ۵۶۹/ک ۱۱۷۴ز) وردبینه‌وه، له‌ به‌رامبه‌ردا نمونه‌ی هه‌ججای کۆری یووسفی سه‌قه‌فی دینیته‌وه که چۆن به‌ سته‌مکار و خراپه‌کار ناسراوه و ناویانگیکی خراپی بۆ ماوه‌ته‌وه (ابن تیمیة، 2019، 230/7).

## ۲- دید و تێروانی بۆ ده‌وله‌ته‌که‌ره‌کان:

## ۱-۲- دیدی گشتی بۆ ده‌وله‌ته‌که‌ره‌کان:

(ابن تیمیة) جیاوازی میژووی ده‌وله‌ته‌ سونیه‌کانی وه‌ک ئومه‌ویه‌کان و عه‌باسیه‌کان له‌گه‌ڵ ده‌وله‌ته‌ شیعیه‌کانی وه‌ک بوه‌یه‌یه‌کان و فاتیمیه‌کان وه‌ک جیاوازی ره‌ش و سپی ده‌زانێت، پیتی وایه چهنده میژووی (عمر بن الخطاب) و (عمر بن عبدالعزیز) جیاوازه له‌ میژووی (الحجاج بن یوسف الثقفی)، یاخود جیاوازی میژوو و راستی پێغه‌مبه‌رانی وه‌ک موسا و عیسا و موحه‌مه‌د (د.خ) له‌گه‌ڵ (مسيلمه‌ الکذاب) و (الأسود العنسی)، ئاواش میژووی ده‌وله‌تانی ئومه‌وی و عه‌باسی روون و جیاوازه له‌ میژووی بوه‌یه‌ی و فاتیمیه‌کان. (ابن تیمیة، 1425هـ، 171).

به‌ شێوه‌یه‌کی گشتی بوونی دهسه‌لاته‌کانی وه‌ک ئومه‌وی و عه‌باسی و زه‌نگی و ئەيووی و مه‌ملوکی بۆ موسلمانان به‌ درێژایی میژوو به‌ باش ده‌زانێت ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر ئەوانه به‌ ریکاری شه‌رعیش شیاوتر نه‌بووب به‌ دهسه‌لات، بۆ ئەوه‌ش مشتوم‌ری دروستی ئەو بۆچوونه‌ی ده‌کات. (ابن تیمیة، 1986، 547/1)

پیتی وایه به‌ درێژایی میژووی دهسه‌لاته‌ ئیسلامیه‌کانی وه‌ک ئومه‌وی و عه‌باسی، هیچ دهسه‌لاتێک بێ‌زی به‌رامبه‌ر به‌ که‌عبه نه‌کردوووه ئەو شونه به‌رده‌وام به‌ پێ‌روزی مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ کراوه، ئەوه‌ش که له‌ سه‌رده‌می که‌مارۆی عه‌بدو‌لای کۆری زوبه‌یردا به‌ مه‌نجه‌یق درا له‌ که‌عبه، مه‌به‌ست پیتی لێدانی شکۆی که‌عبه و سووتاندنی نه‌بوو، به‌لکو له‌ناو‌بردنی دهسه‌لاته‌که‌ی عه‌بدو‌لای کۆری زوبه‌یر بوو (ابن تیمیة، 1986، 577/4).

## ۲-۲- دیدی بۆ خه‌لافه‌تی راشیدین (۱۱-۴۱/ک ۶۳۲-۶۶۱ز)

(ابن تیمیة) هه‌ریه‌ک له‌ (أبو‌بکر) و (عمر) و (عثمان) و (علي) به‌ چوار خه‌لیفه‌ی راشیدین ده‌زانێت که‌ باش‌ترین نمونه‌ی موسلمانان بون دوا‌ی سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر (د.خ)، بۆ ئەوه‌ش پشت به‌ ده‌قی فه‌رمووده‌یه‌که‌ ده‌بسته‌یت و پیتی وایه پشته‌یه‌ست به‌و فه‌رمووده‌یه ده‌بێت موسلمانان له‌ سه‌رده‌مانی دیکه‌شدا پێشه‌نگی به‌و ماوه میژوویه‌وه بکه‌ن. (ابن تیمیة، 2004، 478/4) پیتی وایه تیکه‌یه‌شتی ئەوان بۆ قورئان و فه‌رمووده دروست‌ترین تیکه‌یه‌شتن بووه، به‌و پێشه‌ش که ئەو دووانه سه‌رچاوه‌ی بنه‌ره‌قی مه‌عریفه‌ن، بۆیه ئەزموونی ئەوان بالاترین ئەزموونه. ئەوه‌شی که‌ شیعیه و خه‌واریجه‌کان ره‌خه له‌ هه‌رکام له‌ سێ خه‌لیفه‌ی یه‌که‌می راشیدین ده‌گرن، به‌ نا‌ره‌وا و سته‌م ده‌بینیت و به‌رگرتی له‌وان و له‌ سیاسه‌تی دهسه‌لاتدارییه‌که‌شیان ده‌کات. (لاووست، ۷۵/۱-78).

العاص بن أمية) ی کرده بهر پرسی مه‌ککه و خالیدی کوری سه‌عیدی کوری عاسی کوری ئومه‌یه و دوو براکه‌ی تری که ئەبان و سه‌عید بوون له‌سەر ناوچه‌ی تر دانا..“ (ابن تیمیة، 1986، 145/4).

هه‌روه‌ها پینی وایه دامه‌زێنه‌ری ده‌وله‌تی ئومه‌وی که مو‌عاویه‌ی کوری نه‌بوو سو‌فیان‌ه‌ باشترین پادشای موس‌لمانان بووه‌ و ئه‌و وه‌ک خه‌لیفه‌ نا‌ناسینیت، به‌ل‌کو وه‌ک پادشایه‌کی مه‌ی‌ره‌بان، بۆ ئه‌وه‌ش پ‌شت به‌ ده‌قی فه‌رمووده‌یه‌ک ده‌به‌ست‌یت. به‌ ده‌ق نووس‌یوه‌تی ”واتفق العلماء علی أن معاوية أفضل ملوك هذه الأمة فإن الأربعة قبله كانوا خلفاء نبوة وهو أول الملوك؛ كان ملكه ملكا ورحمة كما جاء في الحديث: “{يكون الملك نبوة ورحمة ثم تكون خلافة ورحمة ثم يكون ملك ورحمة ثم ملك وجبرية ثم ملك عضوض}“ وکان فی ملكه من الرحمة والحلم وضع المسلمين ما يعلم أنه كان خيرا من ملك غيره“ ”زانا‌یان له‌سه‌ره‌ئمه‌وه‌ کۆده‌نگ که مو‌عاویه‌ باشترین پادشای ئه‌م ئومه‌تیه‌یه‌ چونکه‌ چواره‌که‌ی پ‌یش خۆی خه‌لیفه‌ی پ‌یغه‌مه‌برایه‌تی بوون و ئه‌ویش یه‌که‌م پادشای بوو. پادشایه‌تیبه‌که‌ی پادشایه‌تیبه‌کی ده‌سه‌لات و مه‌ی‌ره‌بان‌ی بوو وه‌ک له‌ فه‌رمووده‌دا هاتووه‌ ده‌سه‌لات له‌ پ‌یغه‌مه‌برایه‌تی و مه‌ی‌ره‌بان‌یدا ده‌یت، دواتر خه‌لیفه‌ت و مه‌ی‌ره‌بان‌ی د‌یت، دواتر ده‌سه‌لات‌ی پادشایه‌تی و مه‌ی‌ره‌بان‌ی د‌یت، دواتر ده‌سه‌لات‌ی پادشایه‌تی و خۆسه‌پ‌ینی د‌یت، دواتر ده‌سه‌لات‌یه‌کی سته‌مه‌کارانه‌ د‌یت، له‌تیو ده‌سه‌لات‌ی مو‌عاویه‌دا مه‌ی‌ره‌بان‌ی و نه‌رمو‌ن‌یا‌یه‌یه‌که‌ هه‌بوو و موس‌لمانان ل‌یی سوودمه‌ند بوون که نه‌زانراوه‌ ده‌سه‌لات‌ی پادشایه‌تی له‌وه‌ باش‌تر بۆ موس‌لمانان هه‌بوو‌یت“ (ابن تیمیة، 2004، 478/4) و‌پ‌رای ئه‌وه‌ی بۆ سه‌لماندنی شی‌او‌یتی ئه‌و، ده‌که‌ر‌یت‌ه‌وه‌ سه‌ر می‌ژووی ئه‌و که‌سایه‌تیبه‌یه‌ له‌ سه‌رده‌ی ده‌سه‌لات‌ی (عمر بن الخط‌اب) دا و پ‌ینی وایه‌ مانه‌وه‌ی له‌ ده‌سه‌لات‌دا له‌ سه‌رده‌ی عومه‌ردا به‌ل‌گه‌ی شی‌او‌یتی ئه‌و که‌سه‌یه‌ (ابن تیمیة، 1994، 77).

ئه‌و پ‌یشینه‌ی (معاویه بن أبي سفيان) وه‌ک هاوه‌ل‌بوونی ده‌کاته‌ به‌ل‌گه‌یه‌که‌ بۆ چاک‌تر بوونی له‌ ئاست هه‌موو ده‌سه‌لات‌اریکی د‌وای خۆی، له‌ دیدنی ئه‌وه‌وه‌ ته‌نانه‌ت له‌ (عمر بن عبدالعزيز) چاک‌تره‌، وه‌تی زانا‌یانیکیش به‌ نمونه‌ ده‌ه‌یننه‌وه‌ که‌ وتو‌یا‌نه‌ ”ته‌پوت‌وزن‌یک که‌ له‌ سه‌رده‌ی پ‌یغه‌مه‌بردا (د‌خ) چووه‌ته‌ تیو لووتی (معاویه)، زۆر باش‌تره‌ له‌ کاره‌که‌نی (عمر بن عبدالعزيز)“ (ابن تیمیة، 1986، 227/6)

(ابن تیمیة) هه‌ول‌ ده‌دات به‌ وردی وه‌لام‌ی هه‌ر تۆمه‌ت‌یک ب‌داته‌وه‌ که‌ له‌سه‌ر (معاویه بن أبي سفيان) هاتووه‌ به‌ به‌ل‌گه‌ی ده‌ق و به‌ل‌گه‌ی عه‌قل‌یش پ‌ۆش بۆ زۆر هه‌لو‌ئ‌ستی ده‌ه‌یننه‌وه‌ وه‌لام‌ی ئه‌و ره‌خ‌ناه‌ش ده‌داته‌وه‌ که‌ ئاراسته‌ی خۆی و ده‌سه‌لات‌اریه‌یه‌که‌ی کراوه‌ته‌وه‌. بۆ نمونه‌ سه‌باره‌ت به‌ بر‌و‌اداریه‌یه‌که‌ی ده‌لیت ”وكان معاوية أحسن إسلاما من أبيه بافقا أهل العلم“ ”به‌ کۆده‌نگی زانا‌یان مو‌عاویه‌ له‌ باوکی ئ‌پ‌اند‌ار‌تر بووه‌“ (ابن تیمیة، 2004، 454/4)

پاش ئه‌وه‌ی خۆشه‌ویستی بۆ (حسین بن علي) ده‌رده‌پ‌یت و به‌ وردی قسه‌ له‌سه‌ر ده‌رچوونه‌که‌ی ده‌کات، د‌وا‌جار له‌ روان‌گه‌ی ش‌ر‌قه‌ی ده‌قه‌ می‌ژووییه‌که‌نه‌وه‌ پ‌شتی‌وانی ده‌رچوونه‌که‌ی نا‌کات و پ‌ینی وایه‌ له‌ ک‌تی خ‌زیدا زیان بوو بۆ موس‌لمانان و بۆ له‌وه‌ود‌اش زیانه‌که‌ی ده‌ه‌یننه‌وه‌، ئاستی زیان و سه‌ر‌ئ‌شه‌کانی د‌وات‌ریشی ده‌شو‌پ‌ه‌ین‌یت به‌ زیان و سه‌ر‌ئ‌شه‌کانی د‌وای ک‌وش‌تی (عثمان بن عفان). له‌ به‌رامبه‌ردا هه‌لو‌ئ‌سته‌که‌ی هه‌سه‌نی ک‌وری عه‌لی به‌رز ده‌رخ‌ین‌یت و ده‌قی فه‌رمووده‌ و به‌ل‌گه‌ی عه‌ق‌لی ده‌کاته‌ پ‌شتی‌وانی ئه‌و ب‌چوونه‌ی (ابن تیمیة، 1986، 531/4).

هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به‌ (یزید بن معاویه) ش‌ ئه‌که‌ر‌چی خۆشه‌ویستی بۆ ده‌ره‌ن‌اپ‌یت، به‌لام‌ نایه‌و‌یت له‌ بازنه‌ی ده‌سه‌لات‌اریکی موس‌لمان ب‌کر‌یت‌ه‌ ده‌ره‌وه‌ ده‌لیت ”له‌که‌ل‌ هه‌موو ئه‌و روودا‌وانه‌ی که‌ روویان‌دا، هه‌ر‌ک‌س ب‌ل‌یت یه‌زید ب‌ی‌ا‌وه‌ و له‌د‌ین هه‌ل‌گه‌راوه‌یه‌، ئه‌وه‌ بوختانی بۆ ک‌رد‌وه‌، به‌ل‌کو ئه‌و وه‌ک هه‌موو پادشای موس‌لمان‌ه‌کانی

سه‌باره‌ت به‌ ریزه‌ب‌ندی خه‌لیفه‌کان و شی‌او‌یتیان، له‌سه‌ر دیدنی گشتی ئه‌ه‌لی سونه‌ ده‌روات، سه‌ره‌تا پ‌ینی وایه‌ کۆده‌نگی هه‌بووه‌ له‌سه‌ر شی‌او‌یتی (أبو‌بکر) وه‌ک یه‌که‌م خه‌لیفه‌، ئه‌وه‌ی رای ج‌یا‌ی له‌سه‌ره‌ ئه‌وه‌یه‌ ئایا (أبو‌بکر) به‌ ده‌قی فه‌رمووده‌ی پ‌یغه‌مه‌بر (د‌خ) وه‌ک خه‌لیفه‌ ده‌ست‌ن‌یش‌ان‌کراوه‌ یان موس‌لمانان خ‌و‌یا‌ن هه‌ل‌یان‌ب‌زار‌د‌وو‌ه‌ (ابن تیمیة، 1994، 55)

ئه‌و هه‌ندئ‌ جار بۆ هه‌له‌سه‌نگاندنی ئاستی باشی و دروستی مه‌زه‌به‌که‌نی ناو موس‌لمانان، دیدنی ئه‌وان به‌رامبه‌ر به‌ خه‌لیفه‌تی راشیدین ده‌کاته‌ یه‌کی‌ک له‌ پ‌ن‌وه‌ره‌کان، بۆ نمونه‌ پ‌ینی وایه‌ مو‌عت‌ه‌زیه‌ زۆر له‌ رافیزه‌ و خه‌وار‌یج‌ه‌کان باش‌تر چونکه‌ ئه‌وان دان به‌ دروستی خه‌لیفه‌تی خه‌لیفه‌کانی راشیدیندا ده‌ن‌ن (ابن تیمیة، 1404ه‌، 144/2).

(ابن تیمیة) پ‌ینی وایه‌ زۆرینه‌ی ئومه‌ت له‌ د‌وای خه‌لیفه‌تی راشیدینیش کۆک‌ بون له‌سه‌ر دروستی و شی‌او‌یتی خه‌لیفه‌تی ئه‌وان، ته‌نانه‌ت ئه‌و نا‌ره‌زایه‌تیانه‌ی له‌ ده‌وله‌تی ئومه‌ویدا هه‌بون، ه‌و‌کاره‌که‌یان نا‌ره‌زای نه‌بووه‌ له‌ خه‌لیفه‌تی (أبو‌بکر) و (عمر)، هه‌روه‌ک چۆن ئومه‌ویبه‌که‌نی ئه‌نده‌ل‌وس و عه‌باسیه‌کانیش هه‌مان هه‌لو‌ئ‌ستیان هه‌بووه‌. (ابن تیمیة، 1986، 341/6)

سه‌باره‌ت به‌ ماوه‌ی ده‌سه‌لات‌ی (علي بن أبي طالب) پ‌ینی وایه‌ دوو تا‌قی لاد‌هر نه‌ی‌ات‌وان‌یه‌ هاوسه‌نگی له‌ هه‌له‌سه‌نگاندنی ده‌سه‌لات‌اریه‌یه‌که‌یدا راب‌گ‌رن که‌ ئه‌وان‌یش خه‌وار‌یج‌ن کات‌یک خ‌و‌یتی ئه‌ویان به‌ ره‌وا د‌زانی، له‌که‌ل‌ رافیزه‌کان که‌ له‌ ب‌یا‌ه‌ل‌دان و پ‌یر‌ز‌ر‌ا‌گر‌تی‌دا زیاده‌رو‌یا‌ن ده‌ک‌د (ابن تیمیة، 1994، 59).

هه‌روه‌ها له‌ ک‌ت‌یبه‌کان‌یدا ده‌چ‌ت‌ه‌ نیو ورده‌کاریه‌کانی می‌ژووی سه‌رده‌ی راشیدین و هه‌م به‌ گ‌یر‌انه‌وه‌ هه‌م به‌ هه‌له‌سه‌نگاندن و ره‌خ‌نه‌ و ش‌یک‌اریش له‌باره‌یه‌وه‌ ده‌د‌و‌یت، بۆ نمونه‌ با‌سی ج‌ه‌نگی هه‌ل‌گه‌راوه‌کان و فت‌و‌وح‌ات و دانانی خه‌لیفه‌کان و نا‌ره‌زایه‌تیبه‌که‌ن به‌رامبه‌ر (عثمان بن عفان) و ج‌ه‌نگه‌کانی ج‌مه‌ل و سف‌ین ده‌کات. (ابن تیمیة، 1986، 447/4، 326/8).

ئه‌و ته‌نانه‌ت هه‌له‌سه‌نگاندن بۆ ئه‌و سه‌ر‌چا‌وانه‌ش ده‌کات که‌ له‌ باره‌ی سه‌رده‌ی راشیدینه‌وه‌ یاخود به‌ش‌یک‌ له‌ می‌ژووی ئه‌و سه‌رده‌مه‌وه‌ نووس‌راون، بۆ نمونه‌ له‌ باره‌ی ج‌ه‌نگی هه‌ل‌گه‌راوه‌که‌نه‌وه‌ نووس‌یوه‌تی ”خی‌باریه‌کان می‌ژوون‌وس‌ان- چ‌ه‌ندین ک‌ت‌یبه‌ تاییه‌تیان هه‌یه‌ سه‌باره‌ت به‌ ج‌ه‌نگی هه‌ل‌گه‌راوه‌کان و ناویان نا‌ون ک‌ت‌یبه‌ی (الرده) و (الفت‌وح) وه‌ک ک‌ت‌یبه‌ی (الرده) ی (سیف بن عمر) و (الواق‌دی) و ج‌گه‌ له‌وان. ت‌یا‌یدا ورده‌کاری به‌سه‌ره‌اتی هه‌ل‌گه‌راوه‌کان و ج‌ه‌نگیان با‌س‌ک‌رد‌وو‌ه‌.. هه‌ندئ‌ له‌وانه‌ به‌ مو‌ته‌وات‌یری لای خه‌ل‌کی گشتی و که‌سانی تاییه‌ت‌یش هاتووه‌، هه‌شیانه‌ که‌سانی ج‌یم‌ت‌انه‌ گ‌یر‌ا‌ویانه‌ته‌وه‌، هه‌ندئ‌ ش‌ت‌یش‌یان ت‌یدا‌یه‌ که‌ پ‌چ‌ران و دا‌بر‌ان‌یان ت‌یدا‌یه‌ و ئه‌که‌ری هه‌یه‌ راست و در‌و‌یا‌ن ت‌یدا‌ ب‌یت، ش‌تی وایشی ت‌یدا‌یه‌ ده‌زان‌ر‌یت لا‌واز و در‌و‌یه‌“ (ابن تیمیة، 1986، 325/8).

تا‌وانی هه‌له‌ی ج‌ه‌نگی ج‌مه‌ل و سف‌ین ده‌داته‌وه‌ پ‌ال نه‌یارانی ئ‌س‌لام و به‌ش‌دار‌بوانی ج‌ه‌نگه‌که‌ له‌ ئاسته‌دا د‌اده‌ن‌یت که‌ ئ‌ج‌ته‌اد‌یان ک‌رد‌وو‌ه‌، ئه‌وه‌ی له‌ ئ‌ج‌ته‌اده‌که‌دا پ‌یک‌ا‌ویه‌تی عه‌لی ک‌وری ئه‌بو‌ت‌ا‌لیبه‌و دو‌و‌یا‌د‌اش‌تی بۆ هه‌یه‌، ئه‌وانی ت‌ر‌یش له‌ ئ‌ج‌ته‌اد‌دا نه‌ی‌ان‌ن‌یک‌ا‌وه‌ یه‌ک پادشایان بۆ هه‌یه‌ (ح‌لی، 2005، 431-432).

### ٣-٢- دیدنی بۆ ده‌وله‌تی ئومه‌وی (٤١-١٣٢٠ه‌ / ٦٦١-٧٤٩ه‌)

ئه‌و پ‌ینی وایه‌ ئومه‌ویبه‌که‌ن له‌ سه‌رده‌ی پ‌یغه‌مه‌بره‌وه‌ (د‌خ) پ‌ۆستی زۆریان پ‌ی دراوه‌، بۆ نمونه‌ ده‌لیت ”ئومه‌ویبه‌که‌ن له‌ هه‌موو ه‌ۆزه‌کانی د‌یکه‌ کاره‌به‌د‌ستی به‌رده‌ستی پ‌یغه‌مه‌بریان هه‌بوو، چونکه‌ کات‌یک فه‌تی مه‌که‌ه‌ی ک‌رد، (عتاب بن أسید بن أبي

تەنەت ھەلسەنگەندىن بۇ ۋەزىر ۋە كارە دەستەكانى دىكەشيان دەكت، پىنى واىە ھەندىكان دادپەرۋەر ۋە چاك ۋە ھەيز بون، ھەندىكيشان لادەر ۋە گەندەل بون ۋە زىدەرۋىيان كىدوۋە لە ھەپىرۋدانى پارە ۋە ساماندا. (ابن تىمىيە، جامع المسائل، 2019، 394/5) بۇ ئىمۇنە ئىبن ھوبەيرە بە يەككە لە ۋەزىرە سەركەتوۋ ۋە باشەكانى ەباسىيەكان دەزانىت (ابن تىمىيە، الإقتصار، 2019، 36).

(ابن تىمىيە) رەخنە لە ۋە كەسايەتپانە دەگىت كە دژ بە خەلىفەكان لە ماۋەى يەكەمى ەباسىيدا ھەنگاۋيان ناۋە، تەنەت ئەۋانەش ناپەزىنىت كە پىنى واىە دەگىت كەسانى چاك ۋە خواناس بوۋىن، بەلگەش بە ھەلوئىستى عالىشەى كچى (أوبكر) ۋە زوۋەيرى كورى عوام ۋە چەندىكى دى لە ھاۋەلان دىنئەۋە كە ھەرچەندە ھاۋەلى كەرە ۋە خوداناسىش بون، بەلام دەستخوشى لە ھەلوئىستەيان نەكرۋە، چ جاي ئەۋەى دەستخوشى لە كەسانى ۋەك ەبدوللى كورى عەلى ۋە ئەبوۋموسلى خوراسانى ۋە كەسانى دىكەى دژ بە دەسلەقى ەباسىيەكان بگىت. (ابن تىمىيە، 1986، 528/4)

پىنى واىە ەباسىيەكان لە قۇناغەكانى دواتردا بە ھۆى داھىنانى پۇستى جىجايى ۋەك ۋەزىر ۋە مىرى مىران ۋە ھۆكارى دىكەش لاۋاز بوۋىن ۋە ھەرچارە ۋە دەسلەلتىك زال بوۋە بەسەرياندا ۋە خەلىفەكان بە لاۋازى ماۋنەتەۋە، ئىمۇنەى ئەۋەش بە ھاتنى بوەسپىيەكان ۋە دواتر سەلجۇقىيەكان دەخاتەرۋە كە چۆن دەسلەقى خىلافتەى ەباسى لاۋاز بوۋە، تەنەت دەسلەقى ناۋچەنى پەيدا بون كە تەنەا لە دراۋ ۋە ناۋھىنانى خەلىفە ۋە چەند ھىيەكى تردا پەيوەندىيان بە خىلافتەى ەباسىيەۋە ھەبوۋە لە پىرسە كىرگەكانى جەنگ ۋە دەسلەلتارى ۋە كۆكردنەۋەى داھاتەكاندا سەرخەۋىيەنە برىاريان داۋە. بەلام ھەركات ۋەزىرىكى ەباسى بەھىز بوۋىت تۋانىۋەتى شكو بۇ خىلافتەى ەباسىش بگىرپتەۋە، ئىمۇنەى ئەۋەش بە ۋەزارەتەكى ئىبن ھوبەيرە دەھىنئەۋە. لەۋ بارەۋە نوۋوسويەتى ”حدث دولة بني تويہ الأعاج، وعلبوا على الخلافة، وازداد الأمر عما كان عليه، وثقوا قريبا من مئة عام إلى بعد المئة الرابعة بنحو من ثلاثين سنة أو نحوها حدث دولة السلاجقة الأتراك، وعلبوا على الخلافة أيضا. وكان أحيانا تقوى دولة بني العباس بحسن تدبير وزرائهم كما جرى في وزارة ابن هبيرة- بما يفعلونه من العدل واتباع الشريعة“ ”دەۋلەتى بوەسپىيە ناغەربەكان ھات ۋە زالبون بەسەر خىلافتەى باروۋخەكە لەۋەى پىش خۆى خراپتر بوۋ ۋە ماۋەى نىزىكى سەد سال ھەتا نىزىكى چوارسەد ۋە سى ۋە دورۋەرى مانەۋە ئىنجا دەۋلەتى سەلجۇقىيە توركەكان ھات ۋە ئەۋانېش زال بوۋىن بەسەر خىلافتەى. ھەندى جار دەۋلەتى ەباسىيەكان بەھۆى كارزانى ۋەزىرەكانىانەۋە بەھىز دەبوۋ ۋەك ئەۋەى لە ۋەزارەتەكى ئىبن ھوبەيرەدا روۋىدا، چۈنكە ئەۋ ۋەزىرانە داپەرۋەرى ۋە پەپرەۋى شەرىعتيان ھەبوۋ“ (ابن تىمىيە، جامع المسائل، 2019، 393-394/5).

لە چەندىن شوپىندا رەخنە لەۋ دەقانە دەگىت كە سەبارت بە مىژۋى ەباسىيەكان تۆمار كراۋىن ۋە ۋەلامى دوۋرۋىزىيان دەداتەۋە، ھەندى جار گىرپانەۋەكان بە ناراست دەزانىت ۋە ھەندى جارېش قەسى لەسەر دىۋى نەرتى ۋە نەرتى ۋە شىۋازى مامەلەكەكردنە لەگەل گىرپانەۋەكاندا. (ابن تىمىيە، 1426ھ، 263-264)

ھاۋكات سەبارت بە روۋخانى دەۋلەتى ەباسىش دواۋە پىنى واىە ھۆكارىكى سەرمەكى لەناۋەردى دەۋلەتى ەباسى، دەستىكەلكردى شىعەكان بوۋ لەگەل مەغۇلەكاندا. (ابن تىمىيە، 1416ھ، 115) بۇيە تۆمەتباريان دەكت بە پىشتىۋانىيان بۇ ھەرىكە لە جەنگىزخان ۋە ھۆلاكوۋى كۆرەزاشى ۋە ئىمۇنەش بە ئىبىلەلەقەمى ۋەزىرى ەباسىيەكان دەھىنئەۋە كە كەسكى شىعە بوۋ. بە چەشنىك ئەۋ ھالەتە بە رەخنەيكى تايەت بە شىعەكان بەرامبەر بە مۇسلمانان دەخاتەرۋە، پىنى واىە خەۋارىجىش نەگەپشتۋنەتە ئاستى ئەۋان، چۈنكە پىنى واىە خەۋارىج لە ناۋخۇدا لە مۇسلمانان

دىكە يەككە لە پادشايانى مۇسلمانان، زۆرەى پادشاكىش چاكە ۋە خراپەشيان ھەيە، چاكەيان گەرە ۋە خراپەشيان گەرەيە، ھەركەس تەنەا يەككىيان بختەرۋە ۋە ئەۋى دى نېشان نەدات ئەۋە يان نەزانە يان سەمكار“ بە دۋاى ئەۋەشدا كۆمەلىك پۇزىش لە روۋى فەرەمۇدەۋە بۇ يەزىد دەخاتەرۋە ھەتا ۋەك سەركەدەيكى نەفرەتلىكرۋ مىژۋەكەى نەخرىتەرۋە. (ابن تىمىيە، 2004، 473/4-474).

بە كشتى پىنى واىە سەركەدە ئۆمەۋىيەكان لەبەرئەۋەى خۇيان بەھىزبوۋىن، بە ناۋى خۇيانەۋە بانگەكران ۋە پاشكرەكانى ەزدودەۋە ۋە عىزودەۋە ۋە بەھائۇدىن ۋە ھاۋچەشەكانىان لەگەلدا نەبوۋ، بەلام بە ئەمانى ئۆمەۋىيەكان كەلىنىك لە دەسلەقى مۇسلماناندا روۋىداۋە كە ھەتا سەردەمى خۇدى (ابن تىمىيە) ش ئەۋ كەلىنە ماۋەتەۋە (ابن تىمىيە، ۱۹۸۶، ۲۳۸/۸).

بەرامبەر بەۋەش رەخنەى لە ھەندى سىياسەت ۋە كەسايەتى ئۆمەۋىيەكان ھەيە، بۇ ئىمۇنە سەبارت بە (حجاج بن يوسف الثقفي) بە كەسكى سەمكار ۋەسەف دەكت ۋە پىنى واىە ناۋبانگىكى زۆر خراپى بۇ ماۋەتەۋە (ابن تىمىيە، 2019، 230/7). يان پىنى واىە ھەندى جار دەسلەلتارى ۋەستۋىيە رىنى دروست بگىرپتەۋە ۋە رىرەۋى دەسلەلتارىيان بەرەۋ چاكسازى ھەنگاۋى ناۋە، بەلام چۈرەدەر ۋە كەسانى ديار بوۋنەتە رىگر، ئىمۇنەش بەۋ گۇرپانكارىيە رىشەيە دىنئەۋە كە (عمر بن عبدالعزيز) دروستى كىد ۋە دۋاى ئەۋ (يزيد بن عبدالملك) ۋىستى لەسەر ئەۋ رىرەۋە چىت، كچى بىست كەسايەتى ديار ھاتنە لای ۋە قەناغەتيان پىن كىد رىرەۋەكەى بگۇرپت ۋە يانۋى پىۋىستىشيان داىە دەستى (ابن تىمىيە، 1986، 200/6).

سەبارت بە ئۆمەۋىيەكانى ئەندەلۋىش، لە دىدە مەزھەبىيەكەۋە خۇندەۋەى بۇ دەكت ۋە خالى ھاۋەشى تىۋان ئەۋان ۋە ەباسىيەكان دەستىشيان دەكت كە ھەردوۋ لاىان كۆك بوۋىن لەسەر راستىتى خىلافتەى (أوبكر) ۋە (عمر) ۋە (عثمان). (ابن تىمىيە، 1986، 342/6)

## ۲-۴- تېۋانىنى بۇ دەۋلەتى ەباسى (۱۳۲-۶۵۶ك/ ۷۴۹-۱۲۵۸ز)

ئەۋ زىاتر پىاھەلەدان ۋەزەمەندى بۇ ماۋەى يەكەمى سەردەمى ەباسى ھەيە ۋە پىنى واىە لەۋ سەردەمەدا ئەھلى سۈننە لەۋپەرى شكوذا بون، تەنەت ھەلسەنگەندەكە ۋەردىر دەكتەۋە بۇ يەكە يەكەمى خەلىفەكان ۋە خالى بەھىزىيان دەخاتەرۋە، بۇ ئىمۇنە لە باسى خەلىفە (الموتكول) (۲۰۶-۲۴۷ك/ ۸۲۲-۸۶۱ز) دا پىنى واىە ئىسلام لەۋپەرى بەھىزىدا بوۋە ئەھلى زەمە پابەندى ئەۋ مەرچانە كراۋىن كە لە سەردەمى خەلىفە (عمر بن الخطاب) دا بۇيان دانراۋە، تەنەت خەلىفە بۇ روۋخاندى بەشىك لە كلىسكانى مەسىحىيەكان داۋاى فەتۋاى لە زانايان كىدوۋە ئەۋانېش فەتۋاىيان داۋە، پاش ئەۋەش برپارى كۇتاپى لە ئەھمەدى كورى حەنبەلى سەرمەزەھى حەنبەلىيەكان ۋىستۋەۋە ئەۋىش ھەمان فەتۋاى داۋەۋە خەلىفەش برپارى كۇتاپى لەۋ بارەۋە داۋە. (ابن تىمىيە، 1418ھ، 250/3) ئەھلى سۈننەش لەۋپەرى بەھىزىدا بون ۋە جەھى ۋە رافىزەكانىش سەركوت كراۋىن. بە ھەمان شىۋە ھەلسەنگەندىن بۇ ھەرىكە لە خەلىفە (المعتضد) ۋە (المهتدي) ۋە (القادر) دەكت. (ابن تىمىيە، الإقتصار، ۲۰۱۹، 34-35).

لەلەيكى دىكەشەۋە ۋەك رەخنەيەك لە بەشىك لە خەلىفەكانى دىكە لەبارەى مەئۇمەۋە دەدۋىت ۋە پىنى واىە ژمارەيك لە خەلىفەكان لەبەرئەۋەى زاناىيان لە دور نەبون، لەخشتە براۋىن ۋە موعتەزىلەكان تۋانىۋانە لە رىنى ئەۋ خەلىفەنەۋە بىروباۋەرى خۇيان سەپىن. بە ھەمان شىۋە رەخنەى تۈند لە خەلىفە موعتەسەمىش دەگىت (ابن تىمىيە، الجواب الصحيح، 1999، ۷۵/۱، 181).

دین دەرچوو و مەزەهە بە لادەردەکانی وەک موعتەزەلە و رافیزە و جگە لەوانیش بە فراوانی بۆلەبۆلەوێتەوه و بەرامبەر ئەواندا ئەهلی سوننە زۆر لاواز بون. تەنانتە مەسیحییەکانیش سوودیان لە دەسەلاتداریتی یوہەییەکان وەرگرتوو و هەندێ ناوچەیی سەرسنووری مۆسڵمانان گرتوو. (ابن تیمیة، 159-155/5، 1986)

ئەو یوہەییەکان بە کەسانی زندق و لادەر وەسف دەکات و تۆمەتباریان دەکات بە دروستکردنی هێای مەزەهەیی وەک دەستینیشانی گۆرێک لە نەجەف بە ناوی گۆری عەلی کۆری ئەبووتالیبەوه. یاخود زەفکردنەوهی رێبەرەسمە شیعییەکانی وەک لەخودانی عاشوورا و نانەوهی پشێوی لە بەغداد. (ابن تیمیة، راس الحسین، ۱۹۶).

هاوکات ئاماژە بە هەندێ دەسەلاتداری ناوچەیی باتینیەکان دەکات، بۆ نمونە باسی سینانی سەرکردەیی باتینیەکان دەکات و بە بەرپرسی قەلاکەیان لە شام باسیکردوو و ئاماژە بە بریار و فتوایکێشی داوه. بۆ نمونە دەلێت ”وَلِهَذَا كَانَ أَتَمُّهُمْ فِي الْبَاطِنِ فَلَا سِقَّةَ، كَالْتَصِيرِ الطُّوسِيِّ هَذَا، وَكَيْسَانَ الْبَصْرِيِّ الَّذِي كَانَ يُخْصِنُهُم بِالشَّامِ، وَكَانَ يَقُولُ: قَدْ رَفَعَتْ عَنْهُمْ الصَّوْمَ وَالصَّلَاةَ وَالْحَجَّ وَالزَّكَاةَ“ ”پێشەواکیان لە باتینیەدا فەیلەسووف بوون وەک نەسیری تووسی و سینانی بەسری کە لە قەلائی باتینیەکان بوو لە شام و دەبوت: من رۆژوو و نوێژ و حج و زەکاتم لەسەر ئەوان باتینیەکان-هەلگرتوو“ (ابن تیمیة، ۱۹۸۶، ۴۵۴/۳).

(ابن تیمیة) پێی وابوو قەرمەتی و باتینیەکان بۆ مۆسڵمانان و دەسەلاتی ئیسلامی، لە رووی بیروباوەرییەوه زۆر لە جوولەکە و مەسیحییەکان خراپترن، لە رووی دەسەلات و پێگەشەوه زۆر لە خاجییەکان و مەغولەکان مەترسیدارترن بۆ سەر مۆسڵمانان، تەنانتە پێی وایە هۆکاری لەدەستدانی ناوچەکانی شام و قودسیش بەهۆی ئەوانەوه بوو، واتە هاتنی خاجییەکان بۆ ناوچەکانی شام و سەرکەوتنیان بە دەستی ئەوان دەزانیت، دژایەتی دووهمیشیان بە هینانی مەغولەکان و دەست تیکەلکردن لەگەڵیان بۆ لەناوبردنی خەلافەتی عەباسی دەزانیت (النویری، 2004، 268-270).

## ۲-۲- تێڕوانینی بۆ سەلجوقییەکان (429-704/ك / 1037 - 1304ز)

(ابن تیمیة) سەلجوقییەکان بە پادشایانی مۆسڵمان و کەسانی سەر بە مەزەهەیی ئەهلی سوننە دەناسیت و بە هۆکاری رزگارێیان دەزانیت کە توانیویانە دەسەلاتی شیعە یوہەییەکان لەناوبەن. (ابن تیمیة، 2004، 138/35)

بروای وایە سەلجوقییەکان لە سەرەتای دەسەلاتیاندا وابەستەیی ئەهلی سوننە بوون و هەلۆستیت توندیان بەرامبەر بە مەزەهەکانی دەرەوهی ئەهلی سوننە هەبوو. بەلام دواتر ئەو هەلۆستیتیان نەماوەتەوه (ابن تیمیة، 2019، 23) ئاماژە بە رۆژی (طغرلێک) (385-455/ك / 995-1063ز) دەکات لە سەرخستنی مەزەهەیی سوننە لە دەولەتەکیدە و دژایەتیکردنی مەزەهەکانی دیکە بە چەشنێک دەرەتی وەزیرە موعتەزەلەکەشی نەداوه بەرەست بختە بەردەم ئەو هەنگاوهی (ابن تیمیة، التسعینیة، 1999، 1003/3). هەروەها ئۆلب ئەرسەلان بە نمونە دینیتهوه کە فەرمانی کردوو لەسەر مینبەرەکان نەفرەتی یەدەکاران بکڕیت (ابن تیمیة، 1406هـ، 162/2).

دواتر بە تایبەت باسی وەزارەتەکەیی (نظام الملک) ی سەلجوقی (م 485/ك / 1092ز) دەکات و پێی وایە خوێندنگەیی زۆری دامەزراندوو شوێنی تایبەت بۆ مانەوهی هەزارانیشی تەرخانکردوو. (ابن تیمیة، 2004، 41/35)

ئاماژە بەو گۆرانکارییە گەورەیه دەکات کە لە لە سەرەدەیی سەلجوقییەکاندا لە مەیدانی زانستیدا روویدا، ئەویش بنیادنانی خوێندنگە نێزامییەکان بوو لە سەرەبەندی سالانی شەستەکانی سەدەیی پێنجەمی کۆچیدا (ابن تیمیة، 1986، 129/4).

دەکوشت، بەلام لەگەڵ نامۆسڵماناندا دژ بە دەولەت و دەسەلاتە ئیسلامییەکان دەستیان تیکەلنەکردوو. کۆتا نمونەیی ئەو هەلۆستیتەشیان بۆ سەرەدەیی خۆی دەرکێرتەوه کاتێک شیعەکان لەگەڵ غازانی خانی مەغولیدا دەستیان تیکەلکردوو بۆ شکاندنی دەسەلاتی مۆسڵمانان (ابن تیمیة، 159-155/5، 1986)

سەبارەت بە ماوه‌گانی کۆتایی سەرەدەیی عەباسی ئاماژە دەکات بە لاواری دەسەلاتی خەلیفە و پەرتووونی دەسەلاتەکان و بۆلەبۆلەوهی سەتم و پەرتەوازیی لە ناوچەکانی دەسەلات و هاتنی هێرشێ دەرەکی وەک مەغولەکان لە رۆژەلاتەوه دەسەلاتە مەسیحی و خاجییەکان لە میسر و ناوچەکانی دیکە (ابن تیمیة، جامع المسائل، 2019، 396/5).

## ۲-۵- تێڕوانینی بۆ دەولەتی فاتیمی (297-567/ك / 910-1171ز)

(ابن تیمیة) دیدیکی نەرتیی بۆ دەولەتی فاتیمی هەیه، هۆکارەکەشی ئەوەیه کە ئەوان شیعە مەزەهەب بوون، سەبارەت بە دیدی ئەو بەرامبەر بە فاتیمیەکان : پێی وایە فاتیمیەکان لە سەرەتاهە فیلان لە دەستینیشاندنی رەچەلەکی خۆیاندا کردوو و بۆ پیرۆزدان بە خۆیان هەڵیانداوه خۆیان وەک ئالوہیتی پێغەمبەر (دخ) بەسەملین، لەکاتیکدا ئەوان رەچەلەکیان دەرکێرتەوه سەر جوولەکەکان و لە رووی ئایندارپێشەوه زۆر لە جوولەکە و مەسیحییەکان دوورترن لە ئایینی ئیسلامەوه. (ابن تیمیة، 2004، 483/28).

ئەوان تۆمەتبار دەکات بەوهی سەرەتای دژایەتی سێ خەلیفەیی راشیدی یەکەم ((أبو بکر) و (عمر) و (عثمان) لەسەر دەستی ئەوان دەستپێکێک، ئەگەرنا پێشتر لەناو مۆسڵماناندا شتی وا بوونی نەبوو. (ابن تیمیة، 1986، 342/6)

پێی وایە ئەوان هیندە توند بوون لە دژایەتیکردنی ئەهلی سوننەدا کە خەڵاتیان داناه و بۆ جێنێدان بە هاوێڵانی پێغەمبەر، هەر کەسیکیش فەرموودەیهکی پێغەمبەری خودای بکێراپەتەوه دەرکۆرا، بۆ ئەوەش بەلگەیی میژوویی دەهینیتەوه (ابن تیمیة، ۲۰۰۴، 138/35).

پێی وایە مەزەهە بە شیعەکانی دیکەش فاتیمیەکانیان بە مۆسڵمان نەزانین و لە بازەنی دەرەوهی ئیسلامدا مامەڵەیان لەگەڵدا کردون (ابن تیمیة، 1416هـ، 105).

هەروەها فاتیمیەکان تۆمەتبار دەکات بە ئیلحاد و دژایەتی خودا و پێغەمبەر و هەلگەرانەوه لە ئیسلام و دووررووی. (ابن تیمیة، 1986، 101/4)

تەنانتە بەراوردیان دەکات بە هەموو ئەو دەسەلاتە ئیسلامییەکانی پێشوو کە لە هاشیمیەکان یاخود ئۆمەویەکان بون و پێی وایە هیچ کەس وەک ئەوان دژایەتی ئیسلامی نەکردوو (ابن تیمیة، 2004، 131/35).

ئەوان تۆمەتبار دەکات بەوهی دەسەلاتیان بە کەسە نامۆسڵمانە جوولەکە و مەسیحییەکان داوه ئەوەش هۆکار بوو هەتا ئایندەکیان بۆلەبۆلەوه، لە بەرامبەردا دژایەتی توندی مەزەهەیی سوننەیان کردوو. هاوکات بروای وایە لە سەرەدەیی ئەواندا بەشێک لە خاکی مۆسڵمانان کەوتۆتە دەست خاجییەکان و نەیانوانیوه ئەو ناوچانە پارتیزن (ابن تیمیة، 1416هـ، 117).

## ۳- تێڕوانینی بۆ دەولەت و دەسەلاتەکانی دی

### ۱-۳- تێڕوانینی بۆ یوہەیی و باتینیەکان

(ابن تیمیة) بەراوردی نێوان خەلیفەکانی عەباسی و دەسەلاتداری یوہەیی (334-447/ك / 945-1055ز) دەکات و ئەوان بە زۆر باش و یوہەییەکان بە خراپ و لادەر پێناس دەکات. پێی وایە لە سەرەدەیی دەسەلاتی یوہەییەکاندا رەوتی لادەر و کەسانی لە

## ۳-۳- تپروانیی بۆ زهنگییهکان (521-630هـ / 1127-1233ز)

ناکریت، چونکه ئەو لە سەردەمی مەملووکییەکاندا ژیاوێو بە کردەبی هەلۆیست و دیدی خۆی بەرامبەر ئەو دەولەتە نیشاندانە، دەرکەوت پوختەیی دیدی (ابن تیمیە) بەرامبەر بە دەولەتی مەملووک لە چەند خائیکدا بێجەنەرۆو:

(ابن تیمیە) دەولەتی مەملووک وەک دەولەتێکی ئیسلامی تەماشای دەکرد و سەرکردەکانی بە سەرگەمەری موسلمانان دەزانی و ئە خۆی ئامادەیی ئەوێ هەبوو لە دژیان راپەریت، ئە خەلکی بۆ هاندەدا، بۆیە هەرچەندە چەندجارێک بە دەستی ئەوان بەند کرا، بەلام ئامادەیی ئەوێ نەبوو فەتوایەکیشیان لە دژ بدات (ابن حجر، ۱۹۷۲، ۱/۱۶۸-۱۶۹).

ئەو پابەندی بریارەکانی دەسلەاتی مەملووک بوو تەنانت ئەگەر پێچەوانەیی بەرژەوێندی خۆشی بۆیە، بۆ غوونە دەبین کاتێک لە میسروە پەیاپی دەسلەاتداری مەملووک دەنێدریت هەتا (ابن تیمیە) بێریتە میسر و لەوێ دادگایی بکریت، ئەم خۆی رویشت و هیچ نەکوونیکی نەواند (ابن حجر، ۱۹۷۲، ۱/۱۶۸-۱۶۹).

ئەم زانیایە پێوەندی لەگەڵ سەرکردەکانی مەملووکیدا هەبوو، چ وەک سەردان، چ لە رێی ناردنی نامەوێ بۆیان، بەتایبەت لەو پرس و بابەتەیی پێوەست بوون بە بەرنگارپوونەوێ مەغۆلەکانەو (محمد براء یاسین، ۲۰۲۰، ۱۰۹).

هاوکات دژ بەو هەول و هەنگاوانەیی هەر کەس و ناوچەیک دەوستانەوێو کە پشتیوانی هیزی دەرەکی بۆناوێ دژ بە دەولەتی مەملووک، غوونەیی ئەوێش هیزشی خۆی و هەوادارەکانی بوو بۆ سەر خەلکی کيسروان کاتێک ملکهچی دەسلەاتی مەملووک نەبوون و لەگەڵ مەغۆلەکاندا نەرمیان تواندبوو (ابن کثیر، 1997، 17/730).

(ابن تیمیە) لە پاراستنی دەسلەاتی مەملووکییەکان بەرامبەر بە مەغۆلەکان رۆلی کارای هەبوو و جەماوەریکی زۆریش لە ژێر کاریگەری ئەودا و بە ئاراستەیی راستەوخۆی ئەم زانیایە دەچوو نەو خولگی بەرگری لە دەولەتی مەملووک. واتە لە جەنگ و بەرنگارپوونەوێ مەملووکێ دوژمنانی دەولەتی مەملووکیدا بەشداری دەکرد و خەلکی بۆ هاندەدا (علم الدين البرزالي، ۲۰۰۶، ۷/۳)، تەنانت هەندێ جار خۆی بە تايبەت دەچوو بە لای سەرکردە مەملووکییەکان و هانی دەدان بۆ جەنگی نەیارەکانیان (الحسامي، 2006، 192-193). هاوکات ئامادەیی ئەوێ نەبوو هیچ پۆست و دەستگرتووی و خەلاتیک بەرامبەر بەو هەلۆیستەکانی وەرگری (ابن فضل الله العمري، 2010، ۵/۶۹۸).

لەو بابەتەیی پێی وابوو هەلۆیست و هەنگاوی دەولەتی مەملووکێ لادانە لە بنەماکانی شەریعت، هیچ پشتیوانییک نەدەکردن، بەلکو هەنگاوی دزی بەرامبەر بەو هەلۆیست و دیاردانە نیشان دەدا، (دونالد ب. لیتل، ۲۰۱۹، ۸). بۆ نمونە لە سالی (۶۹۹هـ / ۱۲۹۹ز) دا هاوێدەم بە ژمارەیک لە هەوادارانێ لە دیمەشقدا هەلیانکوتایە سەر مەنجانەکان و تیکیانان و سزای فروشیارەکانیان دا (علم الدين البرزالي، ۲۰۰۶، ۳/۷۳).

## ۳-۶- تپروانیی بۆ چەند دەسلەاتیکی ناوچەیی

(ابن تیمیە) لە چەند شوێنی جیاوازدا بە کورتی باسی هەندێ لە دەسلەاتی دیکە کردووە هەلسەنگاندنی خۆی لە بارەیانەوێ خستۆتەرۆو، بۆ غوونە لە باسی غەزەوێیەکاندا بە دەسلەاتیکی ئیسلامی باش و سەرخری ئیسلام و موسلمانان وەسفیان دەکات و پێی وایە ئەوان جەنگی بێناوەرانی هیندیان کردووە و لە دەسلەاتەکشیدا سیستیکێ دادپەرەییان پێرەو کردووە. وێرایی ئەوێ لە سەردەمی

(ابن تیمیە) بە سەرسامییهوێ باسی سەردەمی زهنگییهکان دەکات و ناوچەیی دەسلەاتیان بە ولاتی شام دەناسینیت و پێی وایە لە سەردەمی ئەواندا ئەهلی سوننە سەرخواوێو بێناوەرانی تووشی شکست کراو و گورزی کوشندەش بەر مەزەهەبەکانی دیکەیی جیا لە مەزەهەبی ئەهلی سوننە کەوتوو. (ابن تیمیە، 2019، 36) تەنانت لە وەسفی نوورەدین زهنگیدا دەگاتە ئەو ئاستەیی بە شارەزاترین کەس لە بواری جیاددا لە قەڵەمدەدات و پێی وایە پاش زالبوونی هەریەک لە خاجییهکان و قەرەمەتییهکان، ئەو بووێ شکوێ ئیسلامی گێراوێو (ابن تیمیە، 2004، 32/60).

هاوکات دەسلەاتەکی نوورەدین زهنگی بە دەسلەاتیکی شوێنکەوتەیی شەریعت وەسف دەکات و پێی وایە بەشیکی زۆر لەو یاسا و بنەمایانەیی لەکارخستووێ کە لەگەڵ شەریعتدا نەگونجاون، لە غوونەیی ئەوانە ئەو خەرجییه سولتانیانەیی کە لەو سەردەمەدا باو بوون و لەگەڵ شەریعتدا نەگونجاون (ابن تیمیە، جامع المسائل، 2019، 5/394).

## ۳-۴- تپروانیی بۆ ئەیروبییهکان (569-661هـ / 1174-1263ز)

(ابن تیمیە) بە شیوهەکی گشتی بە چاوی رەزامەندی و سەرسامییهوێ دەروانیته ئەیروبییهکان، سەرسامییهکەشی بەوان لەم روانکەنەوێ:

ئەوان بوون دەولەتی فاتیمی شیعە مەزەهەییان لەناوێرد و مەزەهەیی سوننەییان لە شوێن و ناوچەیی دەسلەاتی ئەواندا چەسپاند (ابن تیمیە، 2004، 28/637-638).

لەو بارەیهوێ نووسیویەتی: "رافیزەکان لەگەڵ مەسیحییهکان دەستیان تیکەل کرد و داوایان کرد جەنگی جەنگاوەرە موحایدە موسلمانەکان بکەن و چەند رووداوێک روویاندا کە خەلکی دەیانزان؛ هەتا سەلاحەدین شاورێ کوشت، ئیدی لەو کاتەوێ پەیاپی ئیسلام و سوننە و جەماعەت لەو ولاتەدا سەرکەوت و تێیدا فەرموودەکانی پێغەمبەر (دخ) وەک بوخاری و موسلیم و هاوشتیوێکانیان دەخوێران و تێیدا باسی مەزەهەبی پێشەواکان دەکرا و رەزامەندی خودا لە پەنا ناوی خەلیفەکانی راشیدیندا دەوتر" (ابن تیمیە، 2004، 28/637-638).

ئەوان بوون قودسیان لە دەست خاجییهکان وەرگرتەوێو ناوچەیهکی بەرفراوانی خاکی شامیان گێرایەوێ بەردەستی موسلمانان.

ئەیروبییهکان لە بەرپوێبردنی ولاتدا پشتیان بە ناموسلمانان نەبەست و ئەوانیان لە جومکە هەستیارەکاندا دانەدنا، لەو بارەیهوێ دەلیت "سەلاحەدین و بنەمالەکی هەواداری مەسیحییهکان نەبوون و لە ئیشوکاری موسلماناندا بە هیچ جۆرێک هیچکام لەوانیان بەکارنەدەهێنان، ئەمەش هۆکار بوو پالێشتکراو و سەرخواوێ بن بەسەر دوژمندا؛ هەرچەندە مال و سامان و ژمارەشیان کەم نیت، بەلکوو هیزی و شکوێ مەسیحییهکان و تەتارەکان دواي مەرگی عادلی برای سەلاحەدین بەهیز بوو" (ابن تیمیە، 2004، 28/637-638).

ئەو پێی وایە بەشیکی لە دەسلەاتدارانی موسلمانان لایندادەوێ پابەندی شەریعت نەبون، بەشیکیشیان پەیرەوێ شەریعت و جیاد و دادپەرەریان کردووە، وەک نوورەدینی زهنگی و سەلاحەدینی ئەیرویی، تەنانت لە وەسفی سەلاحەدیندا دەلیت "پادشای موسلمانێ واکە فەرمانی خودا و پێغەمبەرەکی بەرز رادەگرت وەک سەلاحەدینی ئەیرویی" (ابن تیمیە، جامع المسائل، 2019، 5/394).

## ۳-۵- تپروانیی بۆ مەملووکییەکان (648-923هـ / 1250-1517ز)

دیدي ئین تیهیمیه بۆ دەولەتی مەملووک هیندەیی لە هەلۆیست و هەنگاوە کردەییەکانیدا هەلەدەهینجریت، هیندە لەئێو دوق نووسینەکانیەوێ مامەلەیی لەگەڵ

دەسلەتاق مەحمودى كۆرى سوبوكتىكىندا دەولەتەكە وابەستەبىيەكى زۆرى بۇ مەزھەبى ئەھلى سوننە ھەبوو دەريائىتى سەرسەختانەى بۇ مەزھەبەكانى دىكە نواندووھ (ابن تيمية، الانتصار، ۲۰۱۹، 23، 35).

## المصادر العربية

له چەند شوێنی جیاوازېشدا ئاماژە بە دەسلەڵاتی دەولەتی موحەیدین دەدات کە ئێین تۆمەرت دامەزرێنەرەکی بوو و میژووێ دامەزرانی و پەیام و بانگەشی دەرکەوتنی دەخاتەر و کە گواپە بانگەشی ئەوێ کردوو لە ئەوێ پیڤەمبەری خودایە (د.خ) و بەئینی داو و دادپەروری لە ناوچەکانی دەسلەڵاتییدا پچەسپینیت، دواتریش هەنسەنگەن بۆ ئەنجامەکی دەکات و دەلێت "زەوی پر ئەکرد لە دادپەروری، بەلکو هەندێ کار و کردەوی نەشیای و ئەنجامدا و هەندێ کاری باشیشی هەبوو" (ابن تیمیة، ۱۹۸۶، ۹۹/۴) باس لەو بانگەشە نارەوایە دەکات کە ئێین تۆمەرت خۆی وەک مەهدی چاوەڕوانکراوی ناو دەقەکانی فەرموودە نیشانداو و چەندین هەنگاو و پلانی هەبوو هەتا بیسەملینیت ئەم هەمان ئەو مەهدییە کە لە فەرموودەدا مۆژدەیی هاتنی دراو (ابن تیمیة، ۲۰۰۴، ۴۷۷/۱۱).

(ابن تیمیّه) یه کیکه له زانا موسلماننه کانی ټیو سده ده کانی ناوه راست که له سهرده می  
خوژی و دواي خویشی کاریگر یه کیکه کارای له ټیو کومه لنگی موسلمانان و له ناست  
دهسه لاته جياواز ه کانشدا هه بووه، سده می بیستم و بیست و یه که میش کاریگری  
هزری نو که سایه تیه له ناو موسلماناندا گیشته ناستیکی بهرز و هه تا همرو بهرده واهه.  
(ابن تیمیّه) سهرچاوه می معریفی له دهه کانی ئاینه وه وهرگرتوه وه له روانگه شه وه  
خویندنه وه ی بۆ پرسه کان کردوه، هاوکات وئیری دهه ئاینیه کان، بشتی به  
خویندنه وه عقلیه کان بهستوه وه وئیداوه له روه ئاینیه که وه به پیناو و شیوازی  
جياواز خویندنه وه بۆ رووداوه مژوو بیه کان بکات.

ئەم كەسايەتتە لە زۆر پرسى مېژوویدا قەسەى كەردووە، لەو ميانەشدا بەشێكى بەرجاوى خويندەنەوانى بۆ دەسلەت و دەولەتەكانى ناو مېژووى ئىسلامى بوو، چ دەسلەت و دەولەتە گەورەكانى وەك خىلافەتى راشىدى و دەولەتى ئومەوى و دەولەتى عباسى و دەولەتى فاتىمى، چ دەسلەتە ديارەكانى وەك زەنگىيەكان و ئەيوونى و مەملوكىيەكان، چ دەسلەتە ناوچىيەكانى وەك غەزنەوىيەكان، زياتر هەلسەنگەدانى ئايىنى كەردووە و هەندى جار لەو هوش و وردتر دواووە لە دىنى مەزەهەبىيەو هەلسەنگەدانى بۆ كەدون.

(ابن تیمیہ) بۇ ھەندئ پەرس و تاوی میژووی ئیسلامی نووسینی تایبەتی ھەببوو، وەكە كئیتی "رأس الحسین" یان "مهاج السنة النبویة" كە زیاتر خویندەنەوی مەزھەبی بۇ دەسلەلات و دەولەتە ئیسلامییەكان كەدوو، بەلام باسی دەسلەلات و دەولەتەكانی لە نووسنە جیوازەكانی دیکەدا لە ھەراوێزی بابەتە ئاینییەكاندا خستۆتەروو.

تبين ته بجه به ديدى سهرساي و رازيموون له ماوهى خيلافه قى راشيدىن د پروا نيت ، سهردهمى ئومه وى و ماوهى يه كه مى سهردهمى عه بياسيه كان به سهردهمى گه شاوو سهرگه وتى موسلانان وهسف ده كات ، به لام سهردهمه كانى ديكه عه بياسى به سهردهمى لاوازى و په رقى ده ناسنينيت . له و نيو منده دا دهسه لاته شيعه كان به هو كار يكي گهرمى ئو لاوازى و په رتيانه ده زانيت و دهسه لاته سونيه ناوچه بيه كانى وهك زه نكيه كان و ئه يو بيه كان به تياريك بو ئو حالته وينا ده كات . سهردهمى مه ملو و كيش به د تړه بيدرئى ئو جار سهر ده زانيت .

IJHD | <https://doi.org/10.21928/ijhd.v11n3y2025.pp100-109>JCHD | <https://doi.org/10.21926/jchd.v11n1sy2023.pp100-109>

ابن الوردی، عمر بن مظفر بن عمر بن محمد بن أبي الفوارس (ت: ٧٤٩هـ / ١٣٤٨م) (١٩٩٦م). تاريخ ابن الوردی، ط ١، دار الكتب العلمية، بيروت، لبنان.

### المراجع العربية:

أبو زهرة، محمد. (2000م). ابن تيمية، دار الفكر العربي، القاهرة، مصر.  
الحسامي، إسلام بن عيسى (2006م) سيرة شيخ الإسلام ابن تيمية وحكاياته مع أبناء زمانه، ط ١، دار ابن كثير، عمان، الأردن.  
حلمي، مصطفى. (2005م). قواعد المنهج السلفي في الفكر الإسلامي، ط ١، دار الكتب العلمية، بيروت، لبنان.  
حلمي، مصطفى. (2004م). نظام الخلافة في الفكر الإسلامي، ط ١، دار الكتب العلمية، بيروت، لبنان.  
الزهراني، علي بن نجيب. (1998م). الإنجازات العقيدة والعلمية في القرنين الثالث عشر والرابع عشر الهجريين، ط ٢، دار طيبة، مكة المكرمة، المملكة العربية السعودية.  
شلش، عدنان بن محمد بن عبدالله. (2005م). شيخ الإسلام ابن تيمية محدثاً، ط ١، دار النفائس، عمان، الأردن.  
القطان، أحمد القطان و محمد طاهر الزين. (2001م). شيخ الإسلام أحمد تفتي الدين ابن تيمية، دار الإيمان، إسكندرية، مصر.  
لاووست، هنري. نظريات شيخ الإسلام ابن تيمية في السياسة والإجتاع، ترجمة: محمد عبد العظيم علي، دار الأنصار، القاهرة، مصر.  
ليتيل، دونالد بز. (2019م). اعتقال ابن تيمية ودلالته في التأريخ والتأريخ، ترجمة: د. أحمد محمود إبراهيم، مركز نهوض للدراسات، الكويت.  
موسى، محمد يوسف. (1988م). ابن تيمية، ط ٢، دار العصر الحديث، بيروت، لبنان.  
هوفر، جون. (٢٠٢٠م). ابن تيمية حياته وفكره، ترجمة: عمر بسويوني، ط ١، ابن النديم للنشر، الجزائر.  
هوفر، جون. (2022م). نظرية العدل الإلهي عند ابن تيمية، ترجمة: محمد خضر، ط ١، نماء للبحوث والدراسات، بيروت، لبنان.  
ياسين، محمد براء. (2020م). ابن تيمية والمغول، تأريخ لم يقرأ، ط ١، دار آفاق المعرفة، الدمام، المملكة العربية السعودية.  
سالم، محمد رشاد. (1992م). مقارنة بين الغزالي وابن تيمية، دار القلم، الكويت.

### الرسائل العلمية:

عبد الحميد، قدرية. ١٤٠٥ هـ. موقف شيخ الإسلام ابن تيمية من المعتزلة في مسائل العقيدة، أطروحة الدكتوراه، جامعة أم القرى، قسم الدراسات العليا الشرعية، مكة المكرمة.

### سراجوه كوردية كان

حبیب الله، نهاد جلال. (٢٠١٧ز). شه نيخوليسلام (ابن تيمية) ره چهلک و روئی له ميژووی ئيسلاميدا، چ ٣، چاپخانهی زانا، سلتيانی.

ابن تيمية، تقي الدين أبو العباس أحمد بن عبد الحلیم بن عبد السلام: (ت: ٧٢٨هـ / ١٣٢٧م) (1416هـ). مسألة في الكنائس، تحقيق: علي بن عبدالعزيز الشبل، ط ١، مكتبة المبيكان، الرياض، المملكة العربية السعودية.  
ابن تيمية، تقي الدين أبو العباس أحمد بن عبد الحلیم بن عبد السلام: (ت: ٧٢٨هـ / ١٣٢٧م) (1418هـ). المستدرک علی مجموع الفتاوى، جمعه ورتبه وطبعه علی نفقته: محمد بن عبد الرحمن بن قاسم، ط ١.  
ابن تيمية، تقي الدين أبو العباس أحمد بن عبد الحلیم بن عبد السلام: (ت: ٧٢٨هـ / ١٣٢٧م) (1986م). مناهج السنة النبوية، تحقيق: محمد رشاد سالم، ط ١، جامعة الإمام محمد بن سعود الإسلامية، الرياض، المملكة العربية السعودية.  
ابن تيمية، تقي الدين أبو العباس أحمد بن عبد الحلیم بن عبد السلام: (ت: ٧٢٨هـ / ١٣٢٧م) (2000م). النبوات، تحقيق: عبد العزيز بن صالح الطويان، ط ١، أضواء السلف، الرياض، المملكة العربية السعودية.  
الحافظ العراقي، زين الدين عبد الرحيم بن الحسين العراقي (ت 806 هـ / م) (2018م). الوفيات، ط ١، دار الذخائر، مصر.  
ابن حجر العسقلاني، أبو الفضل أحمد بن علي بن محمد بن أحمد (ت: ٨٥٢هـ / ١٤٤٨م) (١٩٧٢م). الدرر الكامنة في أعيان المائة الثامنة، ط ٢، دائرة المعارف العثمانية بجيد آباد الدكن، الهند.  
أبوداود، سليمان بن الأشعث بن إسحاق الأزدي السجستاني (275هـ / 888م) (2009م). سنن أبي داود، تحقيق: شعيب الأرنؤوط و محمد كامل قره بللي، ط ١، دار الرسالة العالمية، بيروت، لبنان.  
الذهبي، محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز: (ت: ٧٤٨هـ / ١٣٤٧م). (1988م). معجم الشيوخ، تحقيق: الدكتور محمد الحبيب الهيلة، ط ١، مكتبة الصديق، الطائف، المملكة العربية السعودية.  
الذهبي، محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز: (ت: ٧٤٨هـ / ١٣٤٧م) (١٩٨٥م). العبر في خبر من غير، تحقيق: أبو هاجر محمد السعيد، دار الكتب العلمية، بيروت، لبنان.  
الصفدي، صلاح الدين خليل بن أيبك (ت: 764هـ / 1363م) (2000م). الوافي بالوفيات، تحقيق: أحمد الأرناؤوط و تركي مصطفى، دار أحياء التراث، بيروت، لبنان.  
ابن عبد الهادي: شمس الدين محمد بن أحمد بن عبد الهادي بن يوسف الدمشقي الحنبلي (ت 744 هـ / م) (2005م). العقود الدرية في مناقب شيخ الإسلام ابن تيمية، اعنى به: محمد حسن أساعيل، ط ١، دار الكتب العلمية، بيروت، لبنان.  
ابن عماد الحنبلي، عبد الحي بن أحمد بن محمد ابن العباد العكري الحنبلي: (ت: ١٠٨٩هـ / ١٦٧٨م) (١٩٨٦م). شذرات الذهب في أخبار من ذهب، تخ: محمود الأرناؤوط، ط ١، دار ابن كثير، دمشق، سوريا - بيروت، لبنان.  
ابن فضل الله، أحمد بن يحيى بن فضل الله القرشي: (ت: ٧٤٩هـ / ١٣٤٨م) (٢٠١٠م). مسالك الأضفار في ممالك الأمصار، تحقيق: كامل سلمان الجبوري و محمدي النجم، ط ١، دار الكتب العلمية، بيروت، لبنان.  
ابن القيم الجوزية، أبو عبد الله محمد بن أبي بكر بن أيوب ابن قيم الجوزية (ت: 751هـ / م) (2019م). الوابل الصيب، تحقيق: عبد الرحمن بن حسن بن قائد، دار عطاءات العلم، الرياض، السعودية - دار ابن حزم، بيروت، لبنان.  
ابن كثير، أبو الفداء إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي: (ت: ٧٧٤هـ / ١٣٧٢م). (1997م). البداية و النهاية، تحقيق: عبد الله بن عبد المحسن التركي، ط ١، دار هجر، جيزة، مصر.  
الكرمي، مرعي بن يوسف (ت: 1033هـ / 1624م) (2005م). الكواكب الدرية في مناقب شيخ الإسلام ابن تيمية، ط ١، دار الكتب العلمية، بيروت، لبنان.  
مسلم، مسلم بن الحجاج بن مسلم القشيري النيسابوري (ت: 261هـ / 874م). (١٩٥٥م). صحيح مسلم، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، مطبعة عيسى الباني الحلبي وشركاه، القاهرة، مصر.  
النويري، شهاب الدين أحمد بن عبد الوهاب (ت: 733هـ / 1333م) (2004م). نهاية الأرب في فنون الأدب، تحقيق: إبراهيم شمس الدين، ط ١، دار الكتب العلمية، بيروت، لبنان.